Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA (ES) št. 883/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 29. aprila 2004

o koordinaciji sistemov socialne varnosti

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 200, 7.6.2004, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009	L 284	43	30.10.2009

▼B

UREDBA (ES) št. 883/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 29. aprila 2004

o koordinaciji sistemov socialne varnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, predloženega po posvetovanju s socialnimi partnerji in Upravno komisijo za socialno varnost delavcev migrantov ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pravila za koordinacijo nacionalnih sistemov socialne varnosti spadajo v okvir prostega gibanja oseb in morajo prispevati k izboljšanju njihovega življenjskega standarda in pogojev za zaposlitev.

(2) Pogodba za sprejetje ustreznih ukrepov na področju socialne varnosti oseb, ki niso zaposlene osebe, ne predvideva drugih pooblastil od tistih, določenih v členu 308.

(3) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ([4]) je bila večkrat spremenjena in posodobljena, da bi upoštevali ne samo razvoj na ravni Skupnosti, vključno s sodbami Sodišča, ampak tudi spremembe zakonodaje na nacionalni ravni. Ti dejavniki so prispevali k temu, da so postala koordinacijska pravila Skupnosti zapletena in zamudna. Zamenjava teh pravil, ob njihovi posodobitvi in poenostavitvi, je torej bistvenega pomena za doseganje cilja prostega gibanja oseb.

(4) Treba je spoštovati posebne značilnosti nacionalnih zakonodaj na področju socialne varnosti in zato oblikovati le sistem koordinacije.

(5) V okviru te koordinacije je v Skupnosti zadevnim osebam treba zajamčiti enako obravnavanje v različnih nacionalnih zakonodajah.

(6) Zaradi tesne povezave med zakonodajo na področju socialne varnosti in tistimi pogodbenimi določbami, ki dopolnjujejo ali nadomeščajo tako zakonodajo in z odločitvijo javnih organov postanejo obvezne ali vsebinsko razširjene, je glede uporabe navedenih določb potrebna zaščita podobna taki, ki jo daje ta uredba.

([1]) UL C 38, 12.2.1999, str. 10 in UL C … (predlog).

([2]) UL C 75, 15.3.2000, str. 29.

([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 3. septembra 2003 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu). Skupno stališče Sveta z dne 26. januarja 2004 (UL C 79 E, 30.3.2004, str. 15) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 26. aprila 2004.

([4]) UL L 149, 5.7.1971, str. 2. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1386/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 187, 10.7.2001, str. 1).

▼B

V prvem koraku se lahko ocenijo izkušnje držav članic, ki so uradno obvestile o takih sistemih.

(7) Zaradi velikih razlik med nacionalnimi zakonodajami glede oseb, za katere veljajo, je bolj zaželeno določiti načelo, da se ta uredba uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo na ozemlju države članice, za katere velja ali je veljala zakonodaja s področja socialne varnosti ene ali več držav članic, ter za člane njihovih družin in preživele osebe.

(8) Splošno načelo enakega obravnavanja je zlasti pomembno za delavce, ki ne prebivajo stalno v državi članici svoje zaposlitve, vključno z obmejnimi delavci.

(9) Sodišče je že večkrat dalo mnenje glede možnosti enakega obravnavanja dajatev, dohodka in dejstev; to načelo bi bilo treba izrecno sprejeti in razviti, ob upoštevanju vsebine in duha sodnih odločitev.

(10) Vendar pa načelo, da se nekatera dejstva ali dogodki, ki so nastopili na ozemlju druge države članice, obravnavajo kakor da so nastopili na ozemlju države članice, katere zakonodaja se uporablja, ne sme posegati v načelo seštevanja zavarovalnih dob, dob zaposlitve, samozaposlitve ali stalnega prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji druge države članice, in dob, dopolnjenih po zakonodaji pristojne države članice. Dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, je treba torej upoštevati le tako, da se uporabi načelo seštevanja dob.

(11) Zaradi izenačevanja dejstev ali dogodkov, ki nastopijo v državi članici, druga država članica nikakor ne more postati pristojna niti se ne uporabljala njena zakonodaja.

(12) Ob upoštevanju sorazmernosti je treba zagotoviti, da načelo izenačitve dejstev ali dogodkov ne povzroči stvarno neutemeljenih učinkov ali prekrivanja dajatev iste vrste za isto dobo.

(13) Pravila koordinacije morajo jamčiti, da osebe, ki se gibljejo v Skupnosti, ter njihovi vzdrževani družinski člani in preživele osebe ohranijo pravice in ugodnosti, ki so jih pridobili ali jih pridobivajo.

(14) Te cilje je treba doseči zlasti s seštevanjem vseh dob, upoštevanih po različnih nacionalnih zakonodajah za pridobitev in ohranitev pravice do dajatev in za izračun višine dajatev, ter z zagotavljanjem dajatev različnim kategorijam oseb, za katere velja ta uredba.

(15) Za osebe, ki se gibljejo v Skupnosti, mora veljati sistem socialne varnosti ene same države članice, da bi se preprečilo prekrivanje določb nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo, in zaplete, ki lahko iz tega izhajajo.

(16) Načeloma v Skupnosti ni utemeljitve za to, da bi bile pravice iz socialne varnosti odvisne od kraja stalnega prebivališča zadevne osebe; vendar se v posebnih primerih, zlasti glede posebnih dajatev, ki so povezane z njenim ekonomskim in socialnim okoljem, kraj stalnega prebivališča lahko upošteva.

(17) Vsem osebam, ki delajo na ozemlju ene države članice, je treba čimbolj učinkovito zagotoviti enako obravnavanje, zato je primerno določiti kot zakonodajo, ki se uporablja, zakonodajo tiste države članice, v kateri oseba opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe.

▼M1

(17a) Ko se za osebo začne uporabljati zakonodaja neke države članice v skladu z naslovom II te uredbe, bi se morali pogoji za zavarovanje in upravičenost do dajatev opredeliti v skladu s to zakonodajo pristojne države članice, pri čemer se spoštuje zakonodaja Skupnosti.

▼B

(18) V posebnih okoliščinah, ki upravičujejo drugačna merila, je mogoče odstopati od tega splošnega pravila.

▼M1

(18a) Načelo enotne veljavne zakonodaje je zelo pomembno in bi ga bilo treba okrepiti. To pa ne bi smelo samo po sebi pomeniti, da postane zaradi dodelitve dajatve v skladu s to uredbo, ki zajema plačilo prispevkov za zavarovanje ali zavarovalno kritje za prejemnika, za to osebo veljavna zakonodaja države članice, katere institucija je to dajatev dodelila.

▼B

(19) V nekaterih primerih dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo lahko dobivata mati ali oče, ker pa za slednjega te dajatve niso enake dajatvam za starševstvo, se, kolikor se zagotavljajo v prvih mesecih življenja novorojenca, lahko izenačijo z dajatvami za materinstvo v strogem pomenu besede, je torej primerno, da se dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo urejajo skupaj.

(20) Na področju dajatev za bolezen, dajatev za materinstvo in enakovrednih dajatev za očetovstvo je treba zaščititi zavarovane osebe pa tudi njihove družinske člane, ki živijo ali začasno bivajo v državi članici, ki ni pristojna država članica.

(21) Določbe glede dajatev za bolezen, dajatev za materinstvo in enakovrednih dajatev za očetovstvo so bile pripravljene glede na sodno prakso Sodišča. Določbe o predhodni odobritvi so izboljšane ob upoštevanju ustreznih odločb Sodišča.

(22) Zaradi posebnega položaja vlagateljev zahtevka za pokojnino in upokojencev ter njihovih družinskih članov je treba določbe, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, prilagoditi temu položaju.

(23) Glede na razlike med različnimi nacionalnimi sistemi je primerno, da države članice po potrebi zagotovijo družinskim članom obmejnih delavcev zdravljenje v državah članicah, kjer slednji opravljajo svojo dejavnost.

(24) Treba je sprejeti posebne določbe, s katerimi se uredi, da se storitve in dajatve za bolezen, ki so enake narave kot tiste, o katerih je odločalo Sodišče v zadevi C-215/99 *Jauch* in C-160/96 *Molenaar*, ne prekrivajo, pod pogojem, da zavarujejo isto tveganje.

(25) Pri dajatvah za nesreče pri delu in poklicne bolezni je treba določiti pravila, ki bodo zaščitila položaj oseb, ki stalno ali začasno prebivajo v državi članici, ki ni pristojna država članica.

(26) Za dajatve za invalidnost je treba vzpostaviti sistem koordinacije, ki upošteva posebne značilnosti nacionalne zakonodaje, zlasti glede priznanja invalidnosti in njenega poslabšanja.

(27) Treba je oblikovati sistem za dodeljevanje dajatev za starost in dajatev za preživele osebe, kadar za osebo velja zakonodaja ene ali več držav članic.

(28) Treba je določiti višino pokojnine, izračunane v skladu z metodo, ki se uporablja za seštevanje in za sorazmerno izračunavanje in je zajamčena z zakonodajo Skupnosti, kadar je uporaba nacionalne zakonodaje, vključno s pravili glede zmanjšanja, mirovanja ali odvzema, manj ugodna od omenjene metode.

(29) Za zaščito delavcev migrantov in njihovih preživelih oseb pred pretirano strogim uveljavljanjem nacionalnih pravil v zvezi z zmanjšanjem, mirovanjem ali odvzemom je treba vključiti določbe, ki natančno določajo uporabo takih pravil.

(30) Kakor nenehno potrjuje Sodišče, Svet ni pristojen za sprejetje pravil o omejitvi prekrivanja dveh ali več pokojnin, pridobljenih

▼B

v različnih državah članicah, z zmanjšanjem višine pokojnine, pridobljene samo po nacionalni zakonodaji.

(31) Po mnenju Sodišča mora taka pravila sprejeti nacionalna zakonodajalec, ob upoštevanju, da zakonodajna oblast Skupnosti določi meje, v katerih se uporabljajo nacionalne določbe v zvezi z zmanjšanjem, mirovanjem in odvzemom.

(32) Za spodbujanje mobilnosti delavcev je zlasti primerno pospeševati iskanje zaposlitve v različnih državah članicah; zato je treba zagotoviti tesnejšo in učinkovitejšo koordinacijo med sistemi zavarovanja za primer brezposelnosti in službami za zaposlovanje vseh držav članic.

(33) V področje uporabe te uredbe je treba vključiti obvezne pred-upokojitvene sisteme in s tem zajamčiti enako obravnavanje in možnost, da se dajatve pred upokojitvijo izvozijo, pa tudi dodelitev družinskih dajatev in dajatev v zvezi z zdravstvenim varstvom v skladu z določbami te uredbe; ne sme pa se zajeti pravila o seštevanju dob, saj ima obvezne pred-upokojitvene sisteme le majhno število držav članic.

(34) Področje uporabe družinskih dajatev je zelo široko, saj ščitijo v okoliščinah, ki jih je mogoče opisati kot klasične pa tudi v drugih posebnih primerih, pri čemer je o tej slednji vrsti dajatev odločalo Sodišče v združeni zadevi C-245/94 in C-312/94 *Hoever in Zachow* in v zadevi C-275/96 *Kuusijarvi*, zato je treba urediti vse take dajatve.

(35) Za preprečitev neutemeljenega prekrivanja dajatev je treba določiti prednostna pravila v primeru prekrivanja pravice do družinskih dajatev po zakonodaji pristojne države in po zakonodaji države članice stalnega prebivališča družinskih članov.

(36) Predujmi preživnine so povračljivi predujmi, ki so namenjeni nadomestilu za primer, če roditelj ne izpolni zakonske obveznosti vzdrževanja svojega otroka, to je obveznosti, ki izhaja iz družinskega prava. Zato se ti predujmi ne smejo šteti kot neposredna dajatev iz kolektivne skrbi za družine. Glede na te posebnosti se pravila koordinacije ne smejo uporabljati za te preživnine.

(37) Kakor je Sodišče že večkrat potrdilo, je treba določbe, ki odstopajo od načela, da se dajatve iz socialne varnosti lahko izvozijo, razlagati ozko. To pomeni, da se lahko uporabljajo samo za dajatve, ki izpolnjujejo natančno določene pogoje. Iz tega sledi, da se poglavje 9 naslova III te uredbe lahko uporablja samo za dajatve, ki so posebne in niso zagotovljene s prispevki za socialno varnost ter so navedene v Prilogi X k tej uredbi.

(38) Ustanoviti je treba Upravno komisijo, sestavljeno iz predstavnikov vlad vseh držav članic, pristojno predvsem za obravnavo vseh administrativnih vprašanj ali razlag, ki izhajajo iz določb te uredbe, in za spodbujanje sodelovanja med državami članicami.

(39) Ugotovljeno je bilo, da je za razvoj in uporabo storitev obdelave podatkov za izmenjavo informacij treba oblikovati Tehnično komisijo pod pokroviteljstvom Upravne komisije, ki ima posebne naloge na področju obdelave podatkov.

(40) Zaradi uporabe storitev obdelave podatkov za izmenjavo podatkov med nosilci so potrebne določbe, s katerimi se zagotovi, da se prek elektronskih sredstev izmenjani ali izdani dokumenti sprejmejo kot enakovredni papirnim dokumentom. Te izmenjave morajo potekati v skladu z določbami Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

(41) Treba je določiti posebne določbe, ki ustrezajo posebnim značilnostim nacionalnih zakonodaj, da se olajša uporaba pravil koordinacije.

▼B

(42) V skladu z načelom sorazmernosti, v skladu s predpostavko o razširitvi te uredbe na vse državljane Evropske unije in zato, da se najde rešitev, ki upošteva vse morebitne omejitve, ki bi lahko bile povezane s posebnimi značilnostmi sistemov, ki temeljijo na stalnem prebivališču, se zaradi posebnih značilnosti danskega sistema in glede na dejstvo, da se po veljavni danski zakonodaji (Zakon o pokojnini) socialne pokojnine lahko izvozijo po desetletnem stalnem prebivanju, šteje, da je primerna posebna izjema v Prilogi XI – „DANSKA“, ki pa je omejena izključno na upravičenost do socialne pokojnine za novo kategorijo neaktivnih oseb, na katero se je razširila ta uredba.

(43) Skladno z načelom enakega obravnavanja se zaradi posebnih značilnosti finske zakonodaje s področja socialne varnosti, katere cilj je zagotoviti, da znesek državne pokojnine ne more biti nižji od zneska državne pokojnine, izračunane kot da bi bile vse zavarovalne dobe, dopolnjene v kateri koli državi članici, dopolnjene na Finskem, šteje, da je primerna posebna izjema v Prilogi XI – „FINSKA“, ki je omejena na državne pokojnine na podlagi stalnega prebivališča.

(44) Treba je uvesti novo uredbo, s katero se razveljavi Uredba (EGS) št. 1408/71. Vendar pa mora Uredba (EGS) 1408/71 ostati v veljavi in pravno učinkovati zaradi nekaterih aktov in sporazumov, katerih pogodbenica je Skupnost, in zagotavljanja pravne varnosti.

(45) Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja predlaganih ukrepov, to je koordinacije ukrepov za zagotovitev učinkovitega uresničevanja pravice do prostega gibanja oseb, in ga je zaradi obsega in učinkov ukrepov torej laže doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega meje tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja –

SPREJELA TO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tej uredbi:

(a) „dejavnost zaposlene osebe“ pomeni katero koli dejavnost ali enakovreden položaj, ki se kot tak obravnava v zakonodaji s področja socialne varnosti države članice, v kateri taka dejavnost ali enakovreden položaj obstaja;

(b) „dejavnost samozaposlene osebe“ pomeni katero koli dejavnost ali enakovreden položaj, ki se kot tak obravnava v zakonodaji s področja socialne varnosti države članice, v kateri taka dejavnost ali enakovreden položaj obstaja;

(c) „zavarovana oseba“ v zvezi s področji socialne varnosti iz poglavij 1 in 3 naslova III pomeni vsako osebo, ki izpolnjuje pogoje za pravico do dajatev, zahtevane po zakonodaji države članice, ki je pristojna po naslovu II, ob upoštevanju določb te uredbe;

(d) „javni uslužbenec“ pomeni osebo, ki se šteje ali obravnava kot taka v državi članici, v upravi katere je zaposlena;

(e) „poseben sistem za javne uslužbence“ pomeni vsak sistem socialne varnosti, ki se razlikuje od splošnega sistema socialne varnosti in

▼B

se uporablja za zaposlene osebe v zadevni državi članici ter so vanj neposredno vključeni vsi javni uslužbenci ali nekatere njihove kategorije;

(f) „obmejni delavec“ pomeni vsako osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v eni državi članici in stalno prebiva v drugi državi članici, v katero se praviloma vrača vsak dan ali najmanj enkrat na teden;

(g) ima izraz „begunec“ pomen, ki mu je dodeljen v členu 1 Konvencije o statusu beguncev, podpisane v Ženevi 28. julija 1951;

(h) ima izraz „oseba brez državljanstva“ pomen, ki mu je dodeljen v členu 1 Konvencije o statusu oseb brez državljanstva, podpisane v New Yorku 28. septembra 1954;

(i) „družinski član“ pomeni

(1) (i) vsako osebo, ki je opredeljena ali priznana za člana družine ali za člana gospodinjstva z zakonodajo, po kateri se zagotavljajo dajatve;

(ii) v zvezi s storitvami na podlagi poglavja 1 naslova III za bolezen, materinstvo in enakovredne storitve za očetovstvo, vsaka oseba, ki je opredeljena ali priznana za člana družine ali za člana gospodinjstva z zakonodajo države članice, v kateri stalno prebiva;

(2) če zakonodaja države članice, ki se uporablja v skladu s pododstavkom 1, ne razlikuje med družinskimi člani in drugimi osebami, za katere se uporablja, se zakonski partner, mladoletni otroci in vzdrževani polnoletni otroci štejejo za družinske člane;

(3) če se po zakonodaji, ki se uporablja v skladu z odstavkoma 1 in 2, oseba šteje za družinskega člana ali člana gospodinjstva samo, če živi v istem gospodinjstvu kot zavarovana oseba ali upokojenec, velja ta pogoj za izpolnjen, če osebo pretežno vzdržuje zavarovana oseba ali upokojenec;

(j) „stalno prebivališče“ pomeni kraj, v katerem oseba običajno prebiva;

(k) „začasno bivanje“ pomeni začasno prebivališče;

(l) „zakonodaja“ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge izvedbene ukrepe, ki se nanašajo na področja socialne varnosti iz člena 3(1);

pojem izključuje pogodbene določbe, razen tistih, ki so namenjene izvajanju obveznosti zavarovanja, ki izhaja iz zakonskih in drugih predpisov iz predhodnega pododstavka, ali ki z odločitvijo organov oblasti postanejo obvezne ali vsebinsko razširjene, pod pogojem, da zadevna država članica sprejme izjavo o tem in uradno obvesti predsednika Evropskega parlamenta in predsednika Sveta Evropske unije. Taka izjava se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*;

(m) „pristojni organ“ pomeni za vsako državo članico ministra, ministre ali druge enakovredne organe, odgovorne za sisteme socialne varnosti v celotni ali v delu te države;

(n) „Upravna komisija“ pomeni komisijo iz člena 71;

(o) „izvedbena uredba“ pomeni uredbo iz člena 89;

(p) „nosilec“ pomeni za vsako državo članico ustanovo ali organ, ki je odgovoren za uporabo celotne zakonodaje ali njenega dela;

(q) „pristojni nosilec“ pomeni:

(i) nosilca, pri kateri je oseba zavarovana v času vloge za dajatev; ali

▼B

(ii) nosilca, od katerega je oseba upravičena ali bi bila upravičena prejemati dajatve, če bi sama ali član oziroma člani njene družine stalno prebivali v državi članici, v kateri ima nosilec sedež; ali

(iii) nosilca, ki ga imenuje pristojni organ v državi članici; ali

(iv) v primeru sistema, ki se nanaša na obveznosti delodajalca v zvezi z dajatvami iz člena 3(1), bodisi delodajalca ali zavarovalnico oziroma, v odsotnosti obeh, ustanovo ali organ, ki ga imenuje pristojni organ zadevne države članice;

(r) „nosilec v kraju stalnega prebivališča“ in „nosilec v kraju začasnega prebivališča“ pomeni nosilca, ki je pristojen za dodeljevanje dajatev v kraju, kjer oseba stalno prebiva, ali nosilca, ki je pristojen za dodeljevanje dajatev v kraju, kjer oseba začasno biva, po zakonodaji, ki jo uporablja ta nosilec, ali kadar takega nosilca ni, nosilec, ki ga imenuje pristojni organ v zadevni državi članici;

(s) „pristojna država članica“ pomeni državo članico, v kateri ima pristojni nosilec sedež;

(t) „zavarovalna doba“ pomeni dobe plačevanja prispevkov, dobe zaposlitve ali samozaposlitve, opredeljene ali priznane kot zavarovalne dobe po zakonodaji, po kateri so bile dopolnjene ali se štejejo za dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih imenovana zakonodaja obravnava kot enakovredna zavarovalnim dobam;

(u) „doba zaposlitve“ ali „doba samozaposlitve“ pomeni dobe, ki jih kot take opredeljuje ali priznava zakonodaja, po kateri so bile dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih imenovana zakonodaja obravnava kot enakovredna dobam zaposlitve oziroma samozaposlitve;

(v) „doba stalnega prebivanja“ pomeni dobe, ki jih kot take opredeljuje ali priznava zakonodaja, po kateri so dopolnjene ali se štejejo za dopolnjene;

▼M1

(va) „Storitve“ pomenijo

(i) za namene poglavja 1 naslova III (dajatve za bolezen, materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo) storitve, predvidene v zakonodaji države članice, ki so namenjene za zagotavljanje, razpoložljivost, neposredno plačilo ali povračilo stroškov zdravstvene oskrbe, proizvodov in storitev, ki sodijo pod to oskrbo. To vključuje dolgotrajne storitve;

(ii) za namene poglavja 2 naslova III (nesreče pri delu in poklicne bolezni) to pomeni vse dajatve v zvezi z nesrečami pri delu in poklicnimi boleznimi, kakor je opredeljeno v točki (i) in določeno v okviru sistemov držav članic za nesreče pri delu in poklicne bolezni;

▼B

(w) „pokojnina“ pomeni pokojnine pa tudi pavšalne dajatve, ki jih lahko nadomeščajo in izplačila, ki predstavljajo povračila prispevkov ter zvišanja zaradi revalorizacije ali dopolnilne dodatke v skladu z določbami naslova III;

(x) „dajatev pred upokojitvijo“ pomeni:vse denarne dajatve, razen dajatev za brezposelnost ali predčasnih dajatev za starost, ki so od določene starosti do starosti, v kateri postane delavec upravičen do starostne ali predčasne starostne pokojnine, zagotovljene delavcu, ki zmanjša svojo plačano dejavnost, z njo preneha ali začasno preneha, prejemanje teh dajatev pa ni pogojeno s tem, da mora biti oseba na razpolago službam za zaposlovanje pristojne države; „predčasna dajatev za starost“ pomeni dajatev, ki se dodeli pred dopolnjeno običajno upokojitveno starostjo in je po dopolnitvi

▼B

te starosti še naprej zagotovljena ali se nadomesti z drugo dajatvijo za starost;

(y) „pomoč ob smrti“ pomeni vsa enkratna izplačila v primeru smrti, razen pavšalnih dajatev iz pododstavka (w).

(z) „družinska dajatev“ pomeni vse storitve ali denarne dajatve, namenjene pokrivanju družinskih izdatkov, razen predujmov preživnin in posebnih dodatkov ob rojstvu in posvojitvi otroka iz Priloge I.

Člen 2

Osebna veljavnost

1. Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.

2. Uporablja se tudi za preživele osebe tistih oseb, za katere je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ne glede na državljanstvo takih oseb, kadar so njihove preživele osebe državljani države članice ali osebe brez državljanstva ali begunci, ki stalno prebivajo v eni od držav članic.

Člen 3

Stvarna veljavnost

1. Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

(a) dajatve za bolezen;

(b) dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo;

(c) dajatve za invalidnost;

(d) dajatve za starost;

(e) dajatve za preživele osebe;

(f) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni;

(g) pomoči ob smrti;

(h) dajatve za brezposelnost;

(i) dajatve pred upokojitvijo;

(j) družinske dajatve.

2. Če v Prilogi XI ni določeno drugače, se ta uredba uporablja za splošne in posebne sisteme socialne varnosti, na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih, in za sisteme, ki se nanašajo na obveznosti delodajalca ali ladjarja.

3. Ta uredba se uporablja tudi za posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo s prispevki, iz člena 70.

4. Določbe Naslova III te uredbe ne posegajo v zakonske določbe države članice, ki veljajo za obveznosti lastnikov ladij.

▼M1

5. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) socialno in zdravstveno pomoč ali;

(b) dajatve, pri katerih država članica prevzame odgovornost za škodo osebam in zagotavlja nadomestilo, kot so nadomestila za žrtve vojne in vojaških akcij ali njihovih posledic, za žrtve kaznivih dejanj, atentatov ali terorističnih dejanj, za žrtve škode, ki so jo povzročili

▼M1

organi države članice med opravljanjem svojih nalog, ali za žrtve, ki so bile oškodovane iz političnih ali verskih razlogov ali zaradi svojega porekla.

▼B

Člen 4

Enako obravnavanje

Če v tej uredbi ni določeno drugače, imajo osebe, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice.

Člen 5

Enako obravnavanje dajatev, dohodka, dejstev ali dogodkov

Če v tej uredbi ni določeno drugače in glede na posebne predpisane izvedbene določbe velja naslednje:

(a) kadar ima po zakonodaji pristojne države članice prejemanje dajatev iz socialne varnosti in drugih dohodkov določene pravne učinke, se ustrezne določbe te zakonodaje uporabljajo tudi za prejemanje enakovrednih dajatev, pridobljenih po zakonodaji druge države članice, ali za dohodek, pridobljen v drugi državi članici;

(b) kadar se po zakonodaji pristojne države članice nekaterim dejstvom ali dogodkom pripišejo pravni učinki, ta država članica upošteva podobna dejstva ali dogodke, ki nastopijo v kateri koli državi članici, kot da so nastopili na njenem ozemlju.

Člen 6

Seštevanje dob

Razen če v tej uredbi ni določeno drugače, pristojni nosilec države članice, po zakonodaji katere so:

— pridobitev, ohranitev, trajanje ali ponovna pridobitev pravice do dajatev,

— zajetje v zakonodaji, ali

— dostop do ali izvzetje iz obveznega zavarovanja, prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja ali prostovoljnega zavarovanja,

pogojeni z dopolnitvijo zavarovalnih dob, dob zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, v potrebni meri upošteva zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji katere koli druge države članice, kakor da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

Člen 7

Odstop od pravil glede stalnega prebivališča

Če v tej uredbi ni določeno drugače, se denarne dajatve, ki se izplačujejo po zakonodaji ene ali več držav članic ali po tej uredbi, ne morejo zmanjšati, spremeniti, začasno ustaviti, odvzeti ali zapleniti zaradi tega, ker upravičenec ali njegovi družinski člani stalno prebivajo v drugi državi članici, kot je tista, v kateri ima sedež nosilec, ki je odgovoren za dodeljevanje dajatev.

▼B

Člen 8

Povezanost med to uredbo in drugimi koordinacijskimi instrumenti

1. Ta uredba zamenja vse konvencije o socialni varnosti, ki se izvajajo med državami članicami za katere velja. Nekatere določbe konvencij o socialni varnosti, ki so jih sklenile države članice pred datumom začetka uporabe te uredbe, se še naprej izvajajo pod pogojem, da so za upravičence ugodnejše, ali če izhajajo iz posebnih zgodovinskih okoliščin in je njihov učinek časovno omejen. Da bi se te določbe uporabljale še naprej, jih je treba vključiti v Prilogo II. Če zaradi objektivnih razlogov nekaterih od teh določb ni mogoče razširiti na vse osebe, za katere se uporablja ta uredba, se to izrecno navede.

2. Dve ali več držav članic lahko med seboj po potrebi sklepajo konvencije na podlagi načel in v duhu te uredbe.

Člen 9

Izjave držav članic o področju uporabe te uredbe

1. Države članice pisno obvestijo Komisijo Evropskih skupnosti o izjavah iz člena 1(1), zakonodaji in sistemih iz člena 3, konvencijah, sklenjenih v skladu s členom 8(2), in minimalnih dajatvah iz člena 58 ter o bistvenih kasnejših spremembah. V takih obvestilih mora biti naveden datum začetka veljavnosti zadevnih zakonov in sistemov ali, v primeru izjav iz člena 1(1), datum, od katerega se ta uredba uporablja za sisteme, navedene v izjavah držav članic.

2. Ta obvestila se predložijo Komisiji Evropskih skupnosti vsako leto in objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 10

Preprečevanje prekrivanja dajatev

Če ni določeno drugače, ta uredba ne daje niti ne ohranja pravice do več dajatev iste vrste za isto dobo obveznega zavarovanja.

NASLOV II

DOLOČITEV ZAKONODAJE, KI SE UPORABLJA

Člen 11

Splošna pravila

1. Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu s tem naslovom.

2. V tem naslovu se šteje, da osebe, ki prejemajo denarne dajatve zaradi ali kot posledico svoje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene oseba, opravljajo navedeno dejavnost. To pa ne velja za invalidske pokojnine, starostne pokojnine ali pokojnine preživelih oseb ali za pokojnine za nesrečo pri delu ali poklicno bolezen ali za denarne dajatve za bolezen za neomejeno obdobje.

3. V skladu s členi 12 do 16 velja:

(a) za osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v državi članici zakonodaja te države članice;

(b) za javnega uslužbenca zakonodaja države članice, v upravi katere je zaposlen;

▼B

(c) za osebo, ki v skladu s členom 65 prejema dajatve za brezposelnost po zakonodaji države članice stalnega prebivališča, zakonodaja te države članice;

(d) za osebo, vpoklicano ali ponovno vpoklicano na služenje vojaškega roka ali na civilno služenje v državi članici, zakonodaja te države članice;

(e) za vsako drugo osebo, za katero se pododstavki (a) do (d) ne uporabljajo, zakonodaja države članice stalnega prebivališča, brez poseganja v druge določbe te uredbe, ki ji jamčijo dajatve po zakonodaji ene ali več drugih držav članic.

4. V tem naslovu se dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, ki se običajno opravlja na krovu morskega plovila, ki pluje pod zastavo države članice, šteje za dejavnost, ki se opravlja v navedeni državi članici. Za osebo, zaposleno na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, in jo za to dejavnost plačuje podjetje ali oseba, katere statutarni sedež ali poslovna enota je v drugi državi članici, velja zakonodaja slednje, če ima v tej državi stalno prebivališče. Podjetje ali oseba, ki izplačuje osebne prejemke, se šteje za delodajalca po tej zakonodaji.

Člen 12

Posebna pravila

1. Za osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene oseba v državi članici v imenu delodajalca, ki tam običajno opravlja dejavnosti, in jo ta delodajalec napoti v drugo državo članico, da tam opravljala delo v imenu tega delodajalca, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje takega dela ne presega štiriindvajset mesecev in če oseba ni poslana, da nadomesti drugo osebo.

2. Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe v državi članici in ki gre opravljat podobno dejavnost v drugo državo članico, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje take dejavnosti ne presega štiriindvajset mesecev.

Člen 13

Opravljanje dejavnosti v dveh ali več državah članicah

1. Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah, velja:

(a) zakonodaja države članice stalnega prebivališča, če opravlja znaten del svoje dejavnosti v tej državi članici ali če je zaposlena v različnih podjetjih ali pri različnih delodajalcih, katerih statutarni sedež ali poslovna enota je v drugi državi članici; ali

(b) zakonodaja države članice, v kateri je statutarni sedež ali poslovna enota podjetja ali delodajalca, pri katerem je zaposlena, če ne opravlja znatnega dela svojih dejavnosti v državi članici stalnega prebivališča.

2. Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah, velja:

(a) zakonodaja države članice stalnega prebivališča, če opravlja znaten del svoje dejavnosti v tej državi članici; ali

(b) zakonodaja države članice, v kateri je središče interesa njenih dejavnosti, če ne prebiva stalno v eni od držav članic, v katerih opravlja znaten del svoje dejavnosti.

3. Za osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah, velja zakonodaja države članice, v kateri opravlja dejavnost zaposlene osebe, ali, če

▼B

opravlja tako dejavnost v dveh ali več državah članicah, zakonodaja, ki se določi v skladu z odstavkom 1.

4. Za osebo, ki je kot javni uslužbenec zaposlena v eni od držav članic in opravlja dejavnost zaposlene osebe in/ali samozaposlene osebe v drugi ali v več drugih državah članicah, velja zakonodaja države članice, v upravi katere je zaposlena.

5. Osebe iz odstavkov 1 do 4 se v zakonodaji, določeni v skladu s temi določbami, obravnavajo kot da bi opravljale vse dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe in prejemale vse dohodke v zadevni državi članici.

Člen 14

Prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja

1. Členi 11 do 13 se ne uporabljajo za prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja, razen če v državi članici na enem od področij iz člena 3(1) obstaja samo prostovoljni sistem zavarovanja.

2. Če na podlagi zakonodaje države članice za osebo velja obveznost zavarovanja v tej državi članici, ne sme biti vključena v sistem prostovoljnega zavarovanja ali sistem prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja v drugi državi članici. V vseh drugih primerih, v katerih je na danem področju mogoče izbrati med več sistemi prostovoljnega zavarovanja ali sistemi prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja, oseba vstopi samo v sistem po lastni izbiri.

3. V primeru dajatev za invalidnost, starost in dajatev za preživele osebe lahko oseba vstopi v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja v državi članici, tudi če zanjo obvezno velja zakonodaja druge države članice, pod pogojem, da je zanjo nekoč med kariero veljala zakonodaja prve države članice zaradi ali kot posledica dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, kolikor tako dvojno zavarovanje izrecno ali molče dopušča zakonodaja prve države članice.

▼M1

4. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dostop do prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja s stalnim prebivališčem v navedeni državi članici ali s predhodnim opravljanjem dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, se člen 5(b) uporablja le za osebe, za katere se je v katerem koli prejšnjem obdobju uporabljala zakonodaja navedene države članice na podlagi njihove dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.

▼B

Člen 15

►M1 Pogodbeno osebje ◄ Evropskih skupnosti

►M1 Pogodbeno osebje ◄ Evropskih skupnosti lahko izbere, ali zanj velja zakonodaja države članice v kateri je zaposlen, zakonodaja države članice, ki je zanj nazadnje veljala ali zakonodaja države članice, državljan katere je, z izjemo določb, ki se nanašajo na družinske dodatke, zagotovljene iz sistema, ki se uporablja za take uslužbence. Pravica do izbire se lahko uveljavi le enkrat in začne veljati z dnem nastopa zaposlitve.

Člen 16

Izjeme od členov 11 do 15

1. Dve ali več držav članic, pristojni organi teh držav članic ali ustanove, ki jih ti organi imenujejo, lahko sporazumno določijo izjeme

▼B

od členov 11 do 15, kadar je to v interesu določenih oseb ali kategorij oseb.

2. Prejemnik pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic, ki stalno prebiva v drugi državi članici, je lahko na svojo zahtevo izvzet iz uporabe zakonodaje slednje države, razen če zanj ta zakonodaja velja zaradi opravljanja dejavnosti zaposlene ali samozaposlene oseba.

NASLOV III

POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z RAZLIČNIMI VRSTAMI DAJATEV

POGLAVJE I

Storitve za bolezen, materinstvo in enakovredne storitve za očetovstvo

Oddelek 1

Zavarovane osebe in njihovi družinski člani, razen upokojencev in njihovih družinskih članov

Člen 17

Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država članica

Zavarovana oseba ali njeni družinski člani, ki stalno prebivajo v državi članici, ki ni pristojna država članica, prejmejo v državi članici stalnega prebivališča storitve, ki jih v imenu pristojnega nosilca zagotavlja nosilec v kraju stalnega prebivališča, v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kakor da bi bili zavarovani po navedeni zakonodaji.

Člen 18

Začasno bivanje v pristojni državi članici, če je stalno prebivališče v drugi državi članici – Posebna pravila za družinske člane obmejnih delavcev

1. Če v odstavku 2 ni določeno drugače, so tudi zavarovana oseba in njeni družinski člani iz člena 17 med začasnim bivanjem v pristojni državi članici upravičeni do storitev. Storitve zagotavlja pristojni nosilec na lastne stroške v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kakor da bi osebe stalno prebivale v tej državi članici.

▼M1

2. Družinski člani obmejnega delavca so upravičeni do storitev med bivanjem v pristojni državi članici.

V primeru, da je pristojna država članica na seznamu v Prilogi III, so družinski člani obmejnega delavca, ki prebivajo v isti državi članici kot obmejni delavec, upravičeni do storitev v pristojni državi članici le pod pogoji iz člena 19(1).

▼B

Člen 19

Začasno bivanje zunaj pristojne države članice

1. Če v odstavku 2 ni določeno drugače, so zavarovana oseba in njeni družinski člani, ki začasno bivajo v državi članici, ki ni pristojna država članica, upravičeni do storitev, ki jih med začasnim bivanjem potrebujejo iz zdravstvenih razlogov, ob upoštevanju narave storitev in pričakovanega trajanja začasnega bivanja. Te storitve v imenu pristoj-

▼B

nega nosilca zagotavlja nosilec v kraju začasnega bivanja v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kakor da bi bile osebe zavarovane po navedeni zakonodaji.

2. Upravna komisija določi seznam storitev, za katere je, da bi jih lahko zagotovili med začasnim bivanjem v drugi državi članici, iz praktičnih razlogov potreben predhoden dogovor med osebo in nosilcem, ki zagotavlja zdravljenje.

Člen 20

Potovanje za pridobitev storitev – Odobritev ustreznega zdravljenja zunaj države članice stalnega prebivališča

1. Če v tej uredbi ni določeno drugače, mora zavarovana oseba, ki potuje v drugo državo članico, da bi prejela storitve med začasnim bivanjem, za odobritev zaprositi pristojnega nosilca.

2. Zavarovana oseba, ki ji pristojni nosilec odobri odhod v drugo državo članico na zdravljenje, ki ustreza njenemu zdravstvenemu stanju, prejme storitve, ki jih v imenu pristojnega nosilca zagotovi nosilec v kraju začasnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kakor da bi bila oseba zavarovana po navedeni zakonodaji. Odobri se zdravljenje, ki spada med storitve, določene v zakonodaji države članice, v kateri oseba stalno prebiva, in ji ga ob upoštevanju njenega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega razvoja bolezni ni možno nuditi v časovnem obdobju, ki je medicinsko utemeljeno.

3. Odstavka 1 in 2 se ustrezno uporabljata za družinske člane zavarovane osebe.

4. Če družinski člani zavarovane osebe stalno prebivajo v državi članici, ki ni država članica, v kateri stalno prebiva zavarovana oseba, in če je ta država izbrala povračilo na podlagi pavšalnih zneskov, stroške storitev iz odstavka 2 nosi nosilec v kraju stalnega prebivališča družinskih članov. V tem primeru se za namene odstavka 1 nosilec v kraju stalnega prebivališča družinskih članov šteje za pristojnega nosilca.

Člen 21

Denarne dajatve

1. Zavarovana oseba in njeni družinski člani, ki stalno ali začasno prebivajo v državi članici, ki ni pristojna država članica, so upravičeni do denarnih dajatev, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. Pristojni nosilec in nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča se lahko sporazumeta, da take dajatve vseeno zagotavlja nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča na stroške pristojnega nosilca v skladu z zakonodajo pristojne države članice.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na povprečnem dohodku ali na povprečni prispevni osnovi, določi povprečni dohodek ali povprečno prispevno osnovo izključno glede na dohodke, ki so potrjeni kot izplačani, ali glede na uporabljene prispevne osnove v dobah, dopolnjenih po tej zakonodaji.

3. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da izračun denarnih dajatev temelji na standardnem dohodku, upošteva izključno standardni dohodek oziroma po potrebi povprečje standardnih dohodkov v obdobjih, dopolnjenih po tej zakonodaji.

4. Odstavka 2 in 3 se ustrezno uporabljata v primerih, kadar zakonodaja, ki jo uporablja pristojni nosilec, določa posebno referenčno dobo, ki v zadevnem primeru v celoti ali delno ustreza dobam, ki jih je oseba dopolnila po zakonodaji ene ali več držav članic.

▼B

Člen 22

Vlagatelji zahtevkov za pokojnino

1. Zavarovana oseba, ki ob vložitvi zahtevka za pokojnino ali v času obravnave takega zahtevka preneha biti upravičena do storitev po zakonodaji nazadnje pristojne države članice, ostane upravičena do storitev po zakonodaji države članice, v kateri stalno prebiva, pod pogojem, da vlagatelj zahtevka za pokojnino izpolnjuje zavarovalne pogoje zakonodaje države članice iz odstavka 2. Pravica do storitev v državi članici stalnega prebivališča velja tudi za družinske člane vlagatelja zahtevka za pokojnino.

2. Storitve bremenijo nosilca države članice, ki v primeru dodelitve pokojnine postane pristojen po členih 23 do 25.

Oddelek 2

Upokojenci in njihovi družinski člani

Člen 23

Pravica do storitev po zakonodaji države članice stalnega prebivališča

Prejemnik pokojnine ali pokojnin po zakonodaji dveh ali več držav članic, od katerih je ena država članica stalnega prebivališča, ki je upravičen do storitev po zakonodaji te države članice, skupaj s svojimi družinskimi člani prejema take storitve od in na račun nosilca v kraju stalnega prebivališča, kakor da bi bil upokojenec, katerega pokojnina je izplačljiva samo po zakonodaji te države članice.

Člen 24

Neobstoj pravice do storitev po zakonodaji države članice stalnega prebivališča

1. Prejemnik pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic, ki ni upravičen do storitev po zakonodaji države članice stalnega prebivališča, kljub temu skupaj s svojimi družinskimi člani prejema take storitve, kot če bi bil do njih upravičen po zakonodaji države članice ali vsaj ene od držav članic, pristojnih glede njegovih pokojnin, če stalno prebiva v tej državi članici. Storitve zagotovi nosilec v kraju stalnega prebivališča na stroške nosilca iz odstavka 2, kakor da bi bila oseba upravičena do pokojnine in storitev po zakonodaji te države članice.

2. V primerih, ki so zajeti v odstavku 1, stroške storitev krije nosilec, kot določajo naslednja pravila:

(a) kadar je upokojenec upravičen do storitev po zakonodaji ene same države članice, bremenijo stroški pristojnega nosilca te države članice;

(b) kadar je upokojenec upravičen do storitev po zakonodaji dveh ali več držav članic, stroški bremenijo pristojnega nosilca države članice, katere zakonodaja je za upokojenca veljala najdlje; če bi bilo zaradi uporabe tega pravila za stroške storitev odgovornih več nosilcev, stroški bremenijo nosilca, ki uporablja zakonodajo, ki je za upokojenca veljala nazadnje.

▼B

Člen 25

Pokojnine po zakonodaji ene ali več držav članic, ki niso države stalnega prebivališča, kadar je pravica do dajatev v slednji državi članici

Kadar prejemnik pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic stalno prebiva v državi članici, po zakonodaji katere pravica do prejemanja storitev ni pogojena z zavarovanjem ali dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe, in od te države članice ne prejema pokojnine, stroški storitev, ki se nudijo njemu in njegovim družinskim članom, bremenijo nosilca ene od držav članic, pristojnih za pokojnino, ki se določi v skladu s členom 24(2), kot da bi bili upokojenec in njegovi družinski člani upravičeni do takih storitev, če bi stalno prebivali v tej državi članici.

Člen 26

Stalno prebivališče družinskih članov v državi članici, v kateri upokojenec nima stalnega prebivališča

Družinski člani prejemnika pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic, ki stalno prebivajo v državi članici, v kateri upokojenec nima stalnega prebivališča, so upravičeni do prejemanja storitev od nosilca v kraju njihovega stalnega prebivališča v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, kolikor je upokojenec upravičen do storitev po zakonodaji države članice. Stroški bremenijo pristojnega nosilca, odgovornega za stroške storitev, ki se upokojencu zagotovijo v državi članici njegovega stalnega prebivališča.

Člen 27

Začasno bivanje upokojenca ali njegovih družinskih članov v državi članici, v kateri nimajo stalnega prebivališča – Začasno bivanje v pristojni državi članici – Odobritev ustreznega zdravljenja zunaj države članice stalnega prebivališča

1. Člen 19 se smiselno uporablja za prejemnika pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic, upravičenega do storitev po zakonodaji ene od držav članic, ki zagotavljajo njegovo(-e) pokojnino(-e), ali za njegove družinske člane, ki začasno bivajo v državi članici, v kateri nimajo stalnega prebivališča.

2. Člen 18(1) se smiselno uporablja za osebe iz odstavka 1, kadar začasno bivajo v državi članici, v kateri ima sedež pristojni nosilec, odgovoren za stroške storitev, ki so upokojencu zagotovljene v državi članici stalnega prebivališča, če je navedena država članica to izbrala in je navedeno v Prilogi IV.

3. Člen 20 se smiselno uporablja za upokojenca in/ali njegove družinske člane, ki začasno bivajo v državi članici, v kateri nimajo stalnega prebivališča, da bi tam prejeli zdravljenje, ki ustreza njihovemu zdravstvenemu stanju.

4. Če v odstavku 5 ni določeno drugače, stroški storitev iz odstavkov 1 do 3 bremenijo pristojnega nosilca, odgovornega za stroške storitev, ki se upokojencu zagotavljajo v državi članici stalnega prebivališča.

5. Stroški storitev iz odstavka 3 bremenijo nosilca v kraju stalnega prebivališča upokojenca ali njegovih družinskih članov, če te osebe stalno prebivajo v državi članici, ki si je izbrala povračilo na podlagi pavšalnih zneskov. V takih primerih se za namene odstavka 3 nosilec v kraju stalnega prebivališča upokojenca ali njegovih družinskih članov šteje za pristojnega nosilca.

▼B

Člen 28

Posebna pravila za upokojene obmejne delavce

▼M1

1. Obmejni delavec, ki se starostno ali invalidsko upokoji, je v primeru bolezni upravičen do nadaljnjega prejemanja storitev v državi članici, v kateri je nazadnje opravljal dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, kolikor gre za nadaljevanje zdravljenja, ki se je začelo v tej državi članici. „Nadaljevanje zdravljenja“ pomeni nadaljnje preiskave, diagnosticiranje in zdravljenje med celotnim trajanjem bolezni.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja za družinske člane nekdanjega obmejnega delavca, razen če država članica, v kateri je bil nekdanji obmejni delavec nazadnje zaposlen, ni navedena v Prilogi III.

▼B

2. Upokojenec, ki je v petih letih pred dejanskim datumom starostne ali invalidske pokojnine najmanj dve leti opravljal dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe kot obmejni delavec, je upravičen do storitev v državi članici, v kateri je opravljal tako dejavnost kot obmejni delavec, če sta ta država članica in država članica, v kateri ima sedež pristojni nosilec, odgovoren za stroške storitev, ki so upokojencu zagotovljene v državi članici stalnega prebivališča, izbrali to in sta obe navedeni v Prilogi V.

3. Odstavek 2 se smiselno uporablja za družinske člane nekdanjega obmejnega delavca ali njegove preživele osebe, če so bili v obdobjih iz odstavka 2 upravičeni do storitev po členu 18(2), tudi če je obmejni delavec umrl preden je začel prejemati pokojnino, pod pogojem, da je kot obmejni delavec opravljal dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe najmanj dve leti v petih letih pred smrtjo.

4. Odstavka 2 in 3 se uporabljata, dokler za osebo ne začne veljati zakonodaja države članice na podlagi dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.

5. Stroški storitev iz odstavkov 1 do 3 bremenijo pristojnega nosilca, odgovornega za stroške storitev, ki se upokojencu ali njegovim preživelim osebam zagotovijo v državah članicah njihovega stalnega prebivališča.

Člen 29

Denarne dajatve za upokojence

1. Denarne dajatve prejemniku pokojnine ali pokojnin po zakonodaji ene ali več držav članic izplača pristojni nosilec države članice, v kateri ima sedež pristojni nosilec, ki je odgovoren za stroške storitev, ki so upokojencu zagotovljene v državi članici stalnega prebivališča. Smiselno se uporablja člen 21.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za družinske člane upokojenca.

Člen 30

Prispevki upokojencev

1. Nosilec države članice, ki je po zakonodaji, ki jo uporablja, odgovoren za odvajanje prispevkov za primer bolezni, materinstva in za enakovredne dajatve za očetovstvo, lahko zahteva in izterja te odvedene prispevke, izračunane v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, samo če stroški dajatev po členih 23 do 26 bremenijo nosilca navedene države članice.

2. Kadar je v primerih iz člena 25 pridobitev dajatev za bolezen, materinstvo in enakovrednih dajatev za očetovstvo po zakonodaji države

▼B

članice, v kateri upokojenec stalno prebiva, pogojena s plačevanjem prispevkov ali s podobnimi plačili na podlagi stalnega prebivanja, se ti prispevki ne plačujejo.

Oddelek 3

Splošne določbe

Člen 31

Splošna določba

Členi 23 do 30 se ne uporabljajo za upokojenca ali njegove družinske člane, ki so upravičeni do dajatev po zakonodaji države članice na podlagi opravljanja dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe. V takem primeru za namene tega poglavja za osebo veljajo členi 17 do 21.

Člen 32

Prednost pravice do storitev – Posebno pravilo za pravico družinskih članov do storitev v državi članici stalnega prebivališča

1. Neodvisna pravica do storitev, ki temelji na zakonodaji države članice ali na tem poglavju, ima prednost pred izvedeno pravico do storitev za družinske člane. Vendar pa ima izvedena pravica do storitev prednost pred neodvisnimi pravicami, kadar neodvisna pravica v državi članici stalnega prebivališča obstaja neposredno in izključno na podlagi stalnega prebivališča osebe v tej državi članici.

2. Kadar družinski člani zavarovane osebe stalno prebivajo v državi članici, po zakonodaji katere pravica do storitev ni pogojena z zavarovanjem ali dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe, se storitve zagotovijo na stroške pristojnega nosilca v državi članici, v kateri stalno prebivajo, če zakonec ali oseba, ki skrbi za otroke zavarovane osebe, opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v navedeni državi članici ali prejema pokojnino od te države članice na podlagi dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.

Člen 33

Storitve večje vrednosti

1. Zavarovanec ali njegov družinski član, ki je imel pravico do proteze, večjega pripomočka ali drugih storitev večje vrednosti, ki jih je priznal nosilec države članice, še preden se oseba zavaruje po zakonodaji, ki jo uporablja nosilec druge države članice, prejme te storitve na stroške prvega nosilca, tudi če jih ta dodeli po tem, ko je navedena oseba že zavarovana po zakonodaji, ki jo uporablja drugi nosilec.

2. Upravna komisija pripravi seznam storitev, ki so zajete v odstavku 1.

Člen 34

Prekrivanje dajatev za dolgotrajno nego

1. Če je prejemnik denarnih dajatev za dolgotrajno nego, ki jih je treba obravnavati kot dajatve za bolezen in jih torej zagotovi država članica, pristojna za denarne dajatve po členu 21 ali 29, hkrati in po tem poglavju upravičen zahtevati storitve za enak namen od nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča v drugi državi članici, in če mora tudi nosilec v prvi državi članici povrniti stroške teh storitev po členu 35, se uporablja splošna določba o preprečevanju prekrivanja dajatev iz člena 10, samo z naslednjo omejitvijo: če oseba zahteva in

▼B

prejme storitev, se znesek denarne dajatve zniža za znesek storitve, ki se ali se lahko zahteva od nosilca v prvi državi članici, ki mora povrniti stroške.

2. Upravna komisija pripravi seznam denarnih dajatev in storitev, za katere velja odstavek 1.

3. Dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi se lahko dogovorijo o drugih ali dopolnilnih ukrepih, ki za osebe ne smejo biti manj ugodni od načel iz odstavka 1.

Člen 35

Povračila med nosilci

1. Stroški storitev, ki jih v skladu s tem poglavjem nudi nosilec države članice v imenu nosilca druge države članice, se v celoti povrnejo.

2. Povračila stroškov iz odstavka 1 se določijo in izvršijo v skladu z ureditvijo, določeno v izvedbeni uredbi, bodisi ob predložitvi dokazila o dejanskih stroških ali na podlagi pavšalnih zneskov za države članice, katerih pravna ali upravna struktura je taka, da uporaba povračila na podlagi dejanskih stroškov ni ustrezna.

3. Dve ali več držav članic in njihovi pristojni organi lahko predvidijo tudi druge metode povračil ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

POGLAVJE 2

Dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni

Člen 36

Pravica do storitev in denarnih dajatev

▼M1

1. Brez poseganja v morebitne ugodnejše določbe iz odstavkov 2 in 2a tega člena, se členi 17, 18(1), 19(1) in 20(1) uporabljajo tudi za dajatve v zvezi z nesrečami pri delu ali poklicnimi boleznimi.

▼B

2. Oseba, ki je utrpela nesrečo pri delu ali zbolela za poklicno boleznijo in ima stalno ali začasno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država članica, je upravičena do posebnih storitev iz sistema za nesreče pri delu in poklicne bolezni, ki jih v imenu pristojnega nosilca zagotovi nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, kakor da bi bila oseba zavarovana po navedeni zakonodaji.

▼M1

2a. Pristojni nosilec zaposlenemu ali samozaposlenemu delavcu, ki je žrtev nesreče pri delu ali poklicne bolezni in je upravičen do storitev, ki jih plača ta nosilec, ne sme zavrniti izdaje dovoljenja iz člena 20(1), kadar mu ob upoštevanju njegovega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega poteka bolezni na ozemlju države članice, kjer ima stalno prebivališče, z medicinskega vidika v sprejemljivem časovnem roku ni mogoče zagotoviti primernega zdravljenja.

▼B

3. Člen 21 se uporablja tudi za dajatve iz tega poglavja.

▼B

Člen 37

Stroški prevoza

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa pokritje stroškov prevoza osebe, ki je utrpela nesrečo pri delu ali zbolela za poklicno boleznijo, v kraj stalnega prebivališča ali v bolnišnico, pokrije te stroške do kraja v drugi državi članici, kjer ima oseba stalno prebivališče, če ta nosilec tak prevoz predhodno odobri ob upoštevanju razlogov zanj. Ta odobritev ni potrebna v primeru obmejnega delavca.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa kritje stroškov prevoza trupla osebe, ki je izgubila življenje v nesreči pri delu, do kraja pokopa, v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, pokrije take stroške do kraja v drugi državi članici, kjer je oseba stalno prebivala v času nesreče.

Člen 38

Dajatve za poklicno bolezen, kadar je bila oseba, ki je zbolela za to boleznijo, izpostavljena enakemu tveganju v več državah članicah

Kadar je oseba, ki je zbolela za poklicno boleznijo, po zakonodaji dveh ali več držav opravljala dejavnost, ki je zaradi svoje narave verjetno povzročila bolezen, se dajatve njej ali njenim preživelim osebam dodelijo izključno po zakonodaji zadnje od teh držav, po kateri so pogoji izpolnjeni.

Člen 39

Poslabšanje poklicne bolezni

V primeru poslabšanja poklicne bolezni, za katero je oseba, ki je zbolela za to boleznijo, prejemala ali prejema dajatev po zakonodaji države članice, se uporabljajo naslednja pravila:

(a) če oseba med prejemanjem dajatev po zakonodaji druge države članice ni opravljala dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, ki bi lahko povzročila ali poslabšala bolezen, je pristojni nosilec prve države članice dolžan pokriti stroške dajatev po določbah zakonodaje, ki jo uporablja, ob upoštevanju poslabšanja;

(b) če je oseba med prejemanjem dajatev opravljala tako dejavnost po zakonodaji druge države članice, je pristojni nosilec prve države članice dolžan pokriti stroške dajatev po zakonodaji, ki jo uporablja, brez upoštevanja poslabšanja. Pristojni nosilec v drugi državi članici dodeli osebi dodatek, katerega višina ustreza razliki med zneskom dajatev, do katerih je oseba upravičena po poslabšanju bolezni, in zneskom, do katerega bi bila upravičena pred poslabšanjem, po zakonodaji, ki jo uporablja, kot če bi se bolezen pojavila po zakonodaji te države članice;

(c) pravila o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih določa zakonodaja države članice, se ne smejo uveljavljati proti osebam, ki prejemajo dajatve, ki jih dodeljujejo nosilci v dveh državah članicah v skladu s pododstavkom (b).

Člen 40

Pravila za upoštevanje posebnosti nekaterih zakonodaj

1. Kadar v državi članici, v kateri ima oseba stalno ali začasno prebivališče, ni zavarovanja za primer nesreče pri delu ali poklicne bolezni, ali če tako zavarovanje je, vendar pa ni noben nosilec odgovoren za zagotavljanje storitev, te storitve zagotovi nosilec v kraju

▼B

začasnega ali stalnega prebivališča, ki je odgovoren za zagotavljanje storitev v primeru bolezni.

2. Kadar pa v pristojni državi članici ni zavarovanja za primer nesreče pri delu ali poklicne bolezni, se določbe tega poglavja glede storitev uporabljajo za osebo, ki je do teh storitev upravičena v primeru bolezni, materinstva ali enakovrednega očetovstva po zakonodaji te države članice, če ta oseba med stalnim ali začasnim prebivanjem v drugi državi članici utrpi nesrečo pri delu ali zboli za poklicno boleznijo. Stroške krije nosilec, ki je pristojen za storitve po zakonodaji pristojne države članice.

3. Glede enakovrednosti nesreč pri delu in poklicnih bolezni, ki so se zgodile ali so bile ugotovljene naknadno po zakonodaji druge države članice, se pri oceni stopnje nezmožnosti, pravice do dajatev ali njihovih zneskov, za pristojnega nosilca v državi članici uporablja člen 5 pod pogojem, da:

(a) ni treba izplačati nobene odškodnine za nesrečo pri delu ali poklicno bolezen, ki se je zgodila ali je bila ugotovljena poprej po zakonodaji, ki jo uporablja;

(b) ni treba izplačati nobene odškodnine za nesrečo pri delu ali poklicno bolezen, ki se je zgodila ali je bila ugotovljena naknadno po zakonodaji druge države članice, po kateri se je nesreča pri delu zgodila ali je bila ugotovljena.

Člen 41

Povračila med nosilci

1. Člen 35 se uporablja tudi za dajatve iz tega poglavja, povračilo stroškov pa se izvrši na podlagi dejanskih stroškov.

2. Dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi lahko predvidijo tudi druge metode povračil ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

POGLAVJE 3

Pomoči ob smrti

Člen 42

Pravica do pomoči, kadar smrt nastopi ali kadar upravičenec stalno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Kadar zavarovanec ali njegov družinski član umre v državi članici, ki ni pristojna država članica, se šteje, kot da je smrt nastopila v pristojni državi članici.

2. Pristojni nosilec je dolžan dodeliti pomoč ob smrti, izplačljivo po zakonodaji, ki jo uporablja, tudi v primeru, ko upravičenec stalno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata tudi, kadar je smrt posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni.

Člen 43

Dodeljevanje dajatev v primeru smrti upokojenca

1. V primeru smrti upokojenca, ki je bil upravičen do pokojnine po zakonodaji ene države članice ali do pokojnin po zakonodajah dveh ali več držav članic in je stalno prebival v državi članici, ki ni tista, katere nosilec je odgovoren za zagotavljanje storitev po členih 24 in 25, pomoč ob smrti, izplačljivo po zakonodaji, ki jo uporablja, ta nosilec zagotovi

▼B

na lastne stroške, kot če bi upokojenec v času svoje smrti prebival v državi članici, v kateri ima nosilec sedež.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za družinske člane upokojenca.

POGLAVJE 4

Dajatve za invalidnost

Člen 44

Osebe, za katere velja samo zakonodaja vrste A

1. V tem poglavju „zakonodaja vrste A“ pomeni vsako zakonodajo, po kateri znesek dajatev za invalidnost ni odvisen od trajanja zavarovalnih dob ali dob prebivanja in jo pristojna država članica izrecno vključi v Prilogo VI, „zakonodaja vrste B“ pa pomeni katero koli drugo zakonodajo.

2. Oseba, za katero sta zaporedoma ali izmenično veljali zakonodaji dveh ali več držav članic in je dopolnila zavarovalne dobe ali dobe prebivanja izključno po zakonodaji vrste A, je upravičena samo do dajatev od nosilca v državi članici, katere zakonodaja se je uporabljala v času, ko je nastopila nezmožnost za delo, ki ji je sledila invalidnost, kadar je to primerno, ob upoštevanju člena 45, in take dajatve prejme v skladu s to zakonodajo.

3. Oseba, ki ni upravičena do dajatev iz odstavka 2, prejme dajatve, za katere je še upravičena po zakonodaji druge države članice, kadar je to primerno, ob upoštevanju člena 45.

4. Če so v zakonodaji iz odstavkov 2 in 3 pravila glede zmanjšanja, mirovanja ali odvzema dajatev za invalidnost v primeru prekrivanja dajatev z drugimi dohodki ali z dajatvami druge vrste v smislu člena 53(2), se smiselno uporabljata člena 53(3) in člen 55(3).

Člen 45

Posebne določbe o seštevanju dob

Pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob ali dob prebivanja, po potrebi smiselno uporablja člen 51(1).

Člen 46

Osebe, za katere velja samo zakonodaja vrste B ali zakonodaja vrste A in B

1. Oseba, za katero je zaporedoma ali izmenično veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, od katerih vsaj ena ni zakonodaja vrste A, so upravičene do dajatev po poglavju 5, ki se uporablja smiselno ob upoštevanju odstavka 3.

2. Če pa je za osebo prej veljala zakonodaja vrste B in postane nezmožna za delo, kar ima za posledico invalidnost, medtem ko zanjo velja zakonodaja vrste A, prejema dajatve v skladu s členom 44, pod pogojem, da:

— izpolnjuje izključno pogoje iz te zakonodaje ali iz drugih zakonodaj iste vrste, ob upoštevanju, kadar je to primerno, člena 45, vendar brez upoštevanja zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji vrste B, in

— ne uveljavlja morebitnih zahtevkov za dajatve za starost, ob upoštevanju člena 50(1).

▼B

3. Odločitev, ki jo sprejme nosilec države članice v zvezi s stopnjo invalidnosti vlagatelja zahtevka, je zavezujoča za nosilca vsake druge zadevne države članice pod pogojem, da je skladnost med zakonodajami teh držav članic o pogojih v zvezi s stopnjo invalidnosti priznana v Prilogi VII.

Člen 47

Poslabšanje invalidnosti

1. V primeru poslabšanja invalidnosti, za katero oseba že prejema dajatve po zakonodaji ene ali več držav članic, se ob upoštevanju poslabšanja uporabljajo naslednje določbe:

(a) dajatve se dodelijo v skladu s poglavjem 5, ki se uporablja smiselno;

(b) če pa sta za osebo veljali dve ali več zakonodaj vrste A in zanjo odkar prejema dajatev ni veljala zakonodaja druge države članice, se dajatev dodeli v skladu s členom 44(2).

2. Če je skupni znesek dajatve ali dajatev, izplačljivih po odstavku 1, nižji od zneska dajatve, ki jo je oseba prejemala na stroške nosilca, ki je bil prej pristojen za izplačevanje, mu ta nosilec izplačuje dodatek, ki je enak razliki med obema zneskoma.

3. Če oseba ni upravičena do dajatev na stroške nosilca druge države članice, pristojni nosilec prej pristojne države članice dodeli dajatve v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, ob upoštevanju poslabšanja in, kadar je to primerno, člena 45.

Člen 48

Pretvorba dajatev za invalidnost v dajatve za starost

1. Dajatve za invalidnost se pretvorijo v dajatve za starost, kadar je to potrebno, po pogojih, določenih v zakonodaji ali zakonodajah, po katerih so dodeljene, in v skladu s poglavjem 5.

2. Kadar oseba, ki prejema dajatve za invalidnost, lahko vloži zahtevek za dajatve za starost po zakonodaji ene ali več držav članic v skladu s členom 50, nosilec, ki je odgovoren za zagotavljanje dajatev za invalidnost po zakonodaji države članice, še naprej izplačuje taki osebi dajatve za invalidnost, do katerih je upravičena po zakonodaji, ki jo uporablja, dokler se za tega nosilca ne začne uporabljati odstavek 1, sicer pa dokler oseba izpolnjuje pogoje za te dajatve.

3. Kadar se dajatve za invalidnost, dodeljene po zakonodaji države članice v skladu s členom 44, pretvorijo v dajatve za starost, oseba pa še ne izpolnjuje pogojev, ki jih za prejemanje teh dajatev določajo zakonodaje ene ali več drugih držav članic, oseba od te ali teh držav članic prejema dajatve za invalidnost od dneva pretvorbe.

Te dajatve za invalidnost se dodelijo v skladu s poglavjem 5, kakor da bi se to poglavje uporabljalo v času, ko je nastopila nezmožnost za delo, katere posledica je invalidnost, dokler zadevna oseba ne izpolni potrebnih pogojev za dajatev za starost, določenih v zadevnih nacionalnih zakonodajah ali, kadar taka pretvorba ni predvidena, dokler je upravičena do dajatev za invalidnost po slednji zakonodaji ali zakonodajah.

4. Dajatve za invalidnost, dodeljene po členu 44, se v skladu s poglavjem 5 ponovno izračunajo takoj, ko upravičenec izpolni potrebne pogoje za dajatve za invalidnost, določene v zakonodaji vrste B, ali takoj, ko prejme dajatve za starost po zakonodaji druge države članice.

▼B

Člen 49

Posebne določbe za javne uslužbence

Členi 6, 44, 46, 47 in 48 ter člen 60(2) in (3) se uporabljajo smiselno za osebe, ki so vključene v poseben sistem za državne uslužbence.

POGLAVJE 5

Starostne pokojnine in pokojnine preživelih oseb

Člen 50

Splošne določbe

1. Vsi pristojni nosilci določijo upravičenost do dajatve po vseh zakonodajah držav članic, ki so veljale za osebo, kadar se vloži zahtevek za dodelitev, razen če oseba izrecno zahteva odložitev dodelitve dajatev za starost po zakonodaji ene ali več držav članic.

2. Če ob določenem času oseba ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev, določenih v vseh zakonodajah držav članic, ki so zanjo veljale, nosilci, ki uporabljajo zakonodajo, katere pogoji so izpolnjeni, pri izračunu v skladu s členom 52(1)(a) ali (b) ne upoštevajo dob, dopolnjenih po zakonodajah, katerih pogoji niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, kadar bi to povzročilo nižji znesek dajatve.

3. Odstavek 2 se smiselno uporablja, kadar oseba izrecno zahteva odlog dodelitve dajatev za starost.

4. Nov izračun se opravi samodejno, kadar so izpolnjeni pogoji po drugih zakonodajah ali kadar oseba zahteva dodelitev dajatve za starost, odloženih v skladu z odstavkom 1, razen če so dobe, dopolnjene po drugih zakonodajah, že upoštevane na podlagi odstavkov 2 ali 3.

Člen 51

Posebne določbe o seštevanju dob

1. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dodelitev nekaterih dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob izključno v posebni dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe ali v poklicu, za katerega velja poseben sistem za zaposlene ali samozaposlene osebe, pristojni nosilec te države članice upošteva dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice samo, če so dopolnjene v ustreznem sistemu ali, če tega ni, v enakem poklicu ali, kadar je to primerno, v enaki dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.

Če po upoštevanju tako dopolnjenih dob oseba ne izpolnjuje pogojev za dodelitev dajatev iz posebnega sistema, se te dobe upoštevajo za dodelitev dajatev iz splošnega sistema ali, če tega ni, iz sistema za fizične delavce ali uslužbence, odvisno od primera, pod pogojem, da je bila oseba zavarovana v enem od teh sistemov.

2. Zavarovalne dobe, dopolnjene po posebnem sistemu države članice, se upoštevajo pri dodeljevanju dajatev iz splošnega sistema ali, če tega ni, iz sistema za fizične delavce ali uslužbence, odvisno od primera, druge države članice, pod pogojem, da je bila oseba zavarovana v enem od teh sistemov, tudi če so te dobe že bile upoštevane v slednji državi članici po posebnem sistemu.

▼M1

3. Kadar država članica v svoji zakonodaji ali v posebnem sistemu pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev s tem, da mora biti oseba ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana, ta pogoj velja za izpolnjenega v primeru, da je bila ta oseba pred tem zavarovana po zakonodaji ali posebnem sistemu te države članice in je

▼M1

ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana po zakonodaji druge države članice za enak zavarovalni primer, ali, če to ni tako, v primeru, da osebi dajatev za enak zavarovalni primer pripada po zakonodaji druge države članice. Slednji pogoj velja za izpolnjenega v primerih iz člena 57.

▼B

Člen 52

Dodelitev dajatev

1. Pristojni nosilec izračuna znesek dajatve, ki bi ga bilo treba izplačati:

(a) po zakonodaji, ki jo uporablja, samo kadar so pogoji za upravičenost do dajatev izpolnjeni izključno po nacionalni zakonodaji (neodvisna dajatev);

(b) z izračunom teoretičnega zneska in nato dejanskega zneska (sorazmerna dajatev) na naslednji način:

(i) teoretični znesek dajatve je enak dajatvi, ki bi jo oseba lahko zahtevala, če bi bile vse zavarovalne dobe in/ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja, na dan dodelitve dajatve. Če po tej zakonodaji znesek ni odvisen od trajanja dopolnjenih dob, se ta znesek šteje za teoretični znesek;

(ii) pristojni nosilec nato določi dejanski znesek sorazmerne dajatve na podlagi teoretičnega zneska v sorazmerju med trajanjem dob, dopolnjenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem dob, dopolnjenih po zakonodajah vseh zadevnih držav članic pred nastopom zavarovalnega primera.

2. Kadar je to primerno, pristojni nosilec uporabi za znesek, izračunan v skladu s pododstavki 1(a) in (b), vsa pravila glede zmanjšanja, mirovanja ali odvzema po zakonodaji, ki jo uporablja, v mejah, predvidenih v členih 53 do 55.

3. Oseba je upravičena, da od pristojnega nosilca vsake države članice prejema višjega od zneskov, izračunanih v skladu s pododstavki 1(a) ali (b).

▼M1

4. Kadar je zaradi izračuna na podlagi odstavka 1(a) v eni državi članici neodvisna dajatev vedno enaka ali višja od sorazmerne dajatve, izračunane v skladu z odstavkom 1(b), pristojni nosilec opusti sorazmerni račun, pod pogojem, da:

(i) so taki primeri navedeni v delu 1 Priloge VIII;

(ii) se za ta primer ne uporablja zakonodaja, ki določa pravila za preprečevanje prekrivanja iz členov 54 in 55, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 55(2), in

(iii) se v posebnih okoliščinah posameznega primera za dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, ne uporablja člen 57.

5. Ne glede na določbe iz pododstavkov 1, 2 in 3 se sorazmerni izračun ne uporablja za sisteme, ki zagotavljajo dajatve, pri katerih časovne dobe niso pomembne za izračun, pod pogojem, da so taki sistemi navedeni v delu 2 Priloge VIII. V takih primerih zadevni osebi pripada dajatev, izračunana v skladu z zakonodajo zadevne države članice.

▼B

Člen 53

Pravila za preprečevanje prekrivanja

1. Vsako prekrivanje dajatev za invalidnost, dajatev za starost in dajatev za preživele osebe, ki se izračunajo ali dodelijo na podlagi zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, ki jih dopolni ista oseba, se šteje za prekrivanje dajatev iste vrste.

2. Prekrivanje dajatev, ki jih ni mogoče šteti za dajatve iste vrste v smislu odstavka 1, se šteje za prekrivanje dajatev druge vrste.

3. Glede pravil o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih določa zakonodaja države članice v primeru prekrivanja dajatve za invalidnost, starost ali dajatve za preživele osebe z dajatvijo iste vrste ali dajatvijo druge vrste ali z drugim dohodkom, veljajo naslednje določbe:

(a) pristojni nosilec upošteva dajatve ali dohodke, pridobljene v drugi državi članici, samo če zakonodaja, ki jo uporablja, predvideva upoštevanje dajatev ali dohodkov, pridobljenih v tujini;

(b) pristojni nosilec upošteva znesek dajatev, ki jih izplačuje druga država članica, pred odvedbo davka, prispevkov za socialno varnost in drugih posameznih davščin ali odbitkov, če zakonodaja, ki jo uporablja, ne predvideva uporabo pravil za preprečevanje prekrivanja po takih odbitkih, pod pogoji in po postopkih, določenih v izvedbeni uredbi;

(c) pristojni nosilec ne upošteva zneska dajatev, pridobljenih po zakonodaji druge države članice na podlagi prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja;

(d) če ena sama država članica uporablja pravila za preprečevanje prekrivanja, ker oseba prejema dajatve iste ali druge vrste po zakonodaji druge države članice ali dohodek, pridobljen v drugi državi članici, se dodeljena dajatev lahko zmanjša samo za znesek takih dajatev ali takega dohodka.

Člen 54

Prekrivanje istovrstnih dajatev

1. Kadar se dajatve iste vrste, ki se zagotavljajo po zakonodaji dveh ali več držav članic, prekrivajo, se pravila za preprečevanje prekrivanja iz zakonodaje države članice ne uporabijo za sorazmerno dajatev.

2. Pravila za preprečevanje prekrivanja se uporabijo za neodvisno dajatev samo, če gre za dajatev, katere:

(a) znesek ni odvisen od trajanja zavarovalnih dob ali dob prebivanja;

ali

(b) znesek se določi na podlagi fiktivne dobe, ki velja za dopolnjeno med datumom, ko je zavarovalni primer nastopil, in kasnejšim datumom, ki se prekriva z:

(i) dajatvijo iste vrste, razen kadar je bil med dvema ali več državami članicami sklenjen sporazum, s katerim se prepreči, da bi se ista fiktivna doba upoštevala več kot enkrat; ali

(ii) dajatvijo iz pododstavka (a).

Dajatve in sporazumi iz pododstavkov (a) in (b) so navedeni v Prilogi IX.

▼B

Člen 55

Prekrivanje dajatev druge vrste

1. Če je za prejemanje dajatev druge vrste ali drugih dohodkov treba uporabljati pravila za preprečevanje prekrivanja, ki jih določa zakonodaja zadevnih držav članic v zvezi z:

(a) dvema ali več neodvisnimi dajatvami, pristojni nosilec zneske upoštevanih dajatve ali dajatev ali drugih dohodkov deli s številom dajatev, za katere veljajo navedena pravila;

vendar pa se osebi zaradi uporabe tega pododstavka ne more odvzeti statusa upokojenca za namene drugih poglavij tega naslova pod pogoji in po postopkih, določenih v izvedbeni uredbi;

(b) eno ali več sorazmernimi dajatvami, pristojni nosilec upošteva dajatev ali dajatve ali druge dohodke in vse elemente, predpisane za uporabo pravil za preprečevanje prekrivanja, glede na razmerje med zavarovalnimi dobami in/ali dobami prebivanja, določenimi za izračun iz člena 52(1)(b)(ii);

(c) eno ali več neodvisnimi dajatvami in eno ali več sorazmernimi dajatvami, pristojni nosilec smiselno uporabi pododstavek (a) za neodvisne dajatve in pododstavek (b) za sorazmerne dajatve.

2. Pristojni nosilec ne uporabi deljenja, predpisanega za neodvisne dajatve, če zakonodaja, ki jo uporablja, predvideva upoštevanje dajatev druge vrste in/ali drugega dohodka in vseh drugih elementov za izračun dela zneska glede na razmerje med zavarovalnimi dobami in/ali dobami prebivanja iz člena 52(1)(b)(ii).

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata, kadar zakonodaja ene ali več držav članic določa, da pravice do dajatev ni mogoče pridobiti v primeru, ko oseba prejema dajatev druge vrste, ki se izplačuje po zakonodaji druge države članice, ali drugi dohodek.

Člen 56

Dodatne določbe za izračun dajatev

1. Za izračun teoretičnih in sorazmernih zneskov iz člena 52(1)(b) se uporabljajo naslednja pravila:

(a) kadar skupno trajanje zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, dopolnjenih pred nastankom zavarovalnega primera po zakonodaji vseh držav članic, presega najdaljšo dobo, ki jo zakonodaja ene od teh držav članic zahteva za priznanje celotne dajatve, pristojni nosilec te države članice upošteva to najdaljšo dobo namesto skupne dolžine dopolnjenih dob; ta metoda izračunavanja ne sme povzročiti, da bi bil ta nosilec dolžan izplačevati dajatev, višjo od polne dajatve, predvidene po zakonodaji, ki jo uporablja. Ta določba se ne uporablja za dajatve, katerih znesek ni odvisen od trajanja zavarovanja;

(b) postopek za upoštevanje prekrivanja dob je določen v izvedbeni uredbi;

(c) če zakonodaja države članice določa, da se dajatve izračunajo na podlagi dohodkov, prispevkov, prispevnih osnov, zvišanj, zaslužkov, drugih zneskov ali kombinacije več kot enega izmed njih (povprečne, sorazmerne, pavšalne ali fiktivne), pristojni nosilec:

(i) določi podlago za izračun dajatev samo v skladu z zavarovalnimi dobami, dopolnjenimi po zakonodaji, ki jo uporablja;

(ii) za določitev zneska, ki se izračuna v skladu z zavarovalnimi dobami in/ali dobami prebivanja, dopolnjenimi po zakonodaji drugih držav članic, uporabi take elemente, kot so določeni ali

▼B

zabeleženi za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja;

►M1 po potrebi ◄ v skladu s postopki, določenimi v Prilogi XI za zadevno državo članico;

▼M1

(d) Kadar se ne uporablja točka (c), ker je v zakonodaji države članice določeno, da se dajatev ne izračunava na podlagi dejavnikov, kot sta zavarovalna doba ali doba prebivanja, ki niso vezani na čas, pristojni nosilec pri vsaki zavarovalni dobi ali dobi prebivanja, dopolnjeni po zakonodaji katere koli države članice, upošteva višino zbranih sredstev, sredstev, za katere se šteje, da so zbrana, ali kateri koli drugi dejavnik za izračun po zakonodaji, ki jo uporablja, deljeno z ustreznimi časovnimi enotami v zadevnem pokojninskem sistemu.

▼B

2. Določbe zakonodaje države članice, ki se nanašajo na revalorizacijo elementov, ki se upoštevajo za izračun dajatev, se po potrebi uporabijo tudi za elemente, ki jih pristojni nosilec te države članice v skladu z odstavkom 1 upošteva za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic.

Člen 57

Zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, krajše od enega leta

1. Ne glede na člen 52(1)(b) nosilcu v državi članici ni treba dodeliti dajatev za dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja in ki se upoštevajo pri nastopu zavarovalnega primera, če:

— so navedene dobe krajše od enega leta,

in

— se ob upoštevanju samo teh dob po tej zakonodaji ne pridobi nobene pravice do dajatve.

V tem členu „dobe“ pomenijo vse zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, ki se zahtevajo za zadevno dajatev ali jo neposredno povišajo.

2. Pristojni nosilec v vsaki od držav članic upošteva dobe iz odstavka 1 za namene člena 52 (1)(b)(i).

3. Če zaradi uporabe določb odstavka 1 ni odgovoren nobeden od nosilcev v zadevnih državah članicah, se dajatve dodelijo izključno po zakonodaji zadnje od teh držav članic, po kateri so pogoji izpolnjeni, kot da bi bile vse zavarovalne dobe in dobe prebivanja, dopolnjene in upoštevane v skladu s členoma 6 in 51(1) in (2), dopolnjene po zakonodaji te države članice.

▼M1

4. Ta člen se ne uporablja za sisteme, navedene v delu 2 Priloge VIII.

▼B

Člen 58

Dodelitev dodatka

1. Prejemniku dajatev, za katerega se uporablja to poglavje, se v državi članici stalnega prebivališča, po zakonodaji katere se mu dajatev izplačuje, ne sme dodeliti dajatve, ki je nižja od najnižje dajatve, določene v tej zakonodaji za zavarovalno dobo ali dobo prebivanja, ki je enaka vsem dobam, upoštevanim za plačilo v skladu s tem poglavjem.

▼B

2. Pristojni nosilec te države članice mu ves čas stalnega prebivanja na njenem ozemlju izplačuje dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki se izplačuje v skladu s tem poglavjem, in višino najnižje dajatve.

Člen 59

Ponovni izračun in revalorizacija dajatev

1. Če se v zakonodaji države članice spremeni metoda za določitev dajatev ali pravila za izračun dajatev ali če se osebne okoliščine osebe spremenijo tako, da je po tej zakonodaji zaradi tega treba prilagoditi znesek dajatve, se ponovni izračun opravi v skladu s členom 52.

2. Če pa se zaradi rasti življenjskih stroškov ali spremembe ravni dohodka ali drugih razlogov za usklajevanje, dajatve v zadevni državi članici spremenijo za določen odstotek ali znesek, se ta odstotek ali znesek neposredno uporabi tudi za dajatve, določene v skladu s členom 52, ne da bi bil potreben ponoven izračun.

Člen 60

Posebne določbe za javne uslužbence

1. Členi 6, 50, 51(3) in 52 do 59 se smiselno uporabljajo za osebe, ki so zajete v poseben sistem za javne uslužbence.

2. Če pa po zakonodaji pristojne države članice velja za pridobitev, izplačilo, ohranitev ali ponovno pridobitev pravic do dajatev po posebnem sistemu za javne uslužbence pogoj, da so bile vse zavarovalne dobe dopolnjene po enem ali več posebnih sistemih za javne uslužbence v tej državi članici ali da se štejejo kot enakovredne tem dobam po zakonodaji te države članice, pristojni nosilec upošteva samo tiste dobe, ki jih je mogoče priznati po zakonodaji, ki jo uporablja.

Če ob upoštevanju tako dopolnjenih dob oseba ne izpolnjuje pogojev za prejemanje teh dajatev, se te dobe upoštevajo za dodelitev dajatev po splošnem sistemu ali, če tega ni, po sistemu, ki se uporablja za delavce ali uslužbence, odvisno od primera.

3. Kadar se po zakonodaji države članice dajatve iz posebnega sistema za javne uslužbence izračunavajo na podlagi zadnje plače ali plač, prejetih med referenčnim obdobjem, pristojni nosilec te države upošteva pri izračunu samo tiste ustrezno revalorizirane plače, ki jih je oseba prejela med obdobjem ali obdobji, ko je zanjo veljala ta zakonodaja.

POGLAVJE 6

Dajatve za brezposelnost

Člen 61

Posebna pravila o seštevanju zavarovalnih dob, dob zaposlitve ali samozaposlitve

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja določa, da je pridobitev, ohranitev, ponovna pridobitev ali trajanje pravice do dajatev odvisna od dopolnitve zavarovalnih dob, dob zaposlitve ali samozaposlitve, mora po potrebi upoštevati zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali samozaposlitve, dopolnjene po zakonodaji katere koli druge države članice, kakor da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

Če pa je po zakonodaji, ki se uporablja, pravica do dajatev odvisna od dopolnitve zavarovalnih dob, se dobe zaposlitve ali samozaposlitve, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, ne upoštevajo, razen

▼B

če bi se te dobe štele kot zavarovalne dobe, če bi bile dopolnjene v skladu z zakonodajo, ki se uporablja.

2. Razen v primerih iz člena 65(5)(a) je uporaba odstavka 1 tega člena pogojena s tem, da je v skladu z zakonodajo, po kateri je vložen zahtevek za dajatve, oseba nazadnje dopolnila:

— zavarovalne dobe, če ta zakonodaja zahteva zavarovalne dobe,

— dobe zaposlitve, če ta zakonodaja zahteva dobe zaposlitve, ali

— dobe samozaposlitve, če ta zakonodaja zahteva dobe samozaposlitve.

Člen 62

Izračun dajatev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja predvideva izračun dajatev na podlagi zneska prejšnje plače ali dohodka iz poklicne dejavnosti, upošteva izključno plačo ali dohodek iz poklicne dejavnosti, ki ga oseba prejme za svojo zadnjo dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe po navedeni zakonodaji.

2. Odstavek 1 se uporabi tudi, kadar zakonodaja, ki jo uporablja pristojni nosilec, predvideva posebno referenčno dobo za določitev plače, ki je osnova za izračun dajatev, in kadar je v celotni ali v delu te dobe za osebo veljala zakonodaja druge države članice.

3. Z odstopanjem od odstavkov (1) in (2) nosilec v kraju stalnega prebivališča za ►**M1** brezposelne osebe ◄ iz člena 65(5)(a) upošteva plačo ali dohodek iz poklicne dejavnosti, ki ga oseba prejme v državi članici, katere zakonodaja je zanjo veljala med njeno zadnjo dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe, v skladu z izvedbeno uredbo.

Člen 63

Posebne določbe za odstop od pravil o stalnem prebivališču

V tem poglavju se člen 7 uporablja samo v primerih, predvidenih v členih 64 in 65 ter v mejah, ki jih predpisujeta.

Člen 64

Brezposelne osebe, ki odidejo v drugo državo članico

1. Popolnoma brezposelna oseba, ki izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države članice za upravičenost do dajatev in odide v drugo državo članico, da bi si tam poiskala delo, ohrani upravičenost do denarnih dajatev za brezposelnost pod naslednjimi pogoji in v skladu z naslednjimi omejitvami:

(a) pred odhodom mora biti brezposelna oseba prijavljena kot oseba, ki išče delo, in mora ostati na razpolago službam za zaposlovanje pristojne države članice najmanj štiri tedne po nastopu brezposelnosti. Pristojna služba ali nosilec pa lahko odobri njen odhod tudi pred iztekom tega roka;

(b) brezposelna oseba se mora kot oseba, ki išče delo, prijaviti pri službi za zaposlovanje države članice, v katero gre, zanjo veljajo v njej organizirani postopki nadzora, spoštovati mora pogoje, določene v zakonodaji te države članice. Za dobo pred prijavo velja ta pogoj za izpolnjen, če se je oseba prijavila v sedmih dneh po datumu, ko je prenehala biti na razpolago službam za zaposlovanje v državi članici, ki jo je zapustila. V izjemnih primerih lahko pristojna služba ali nosilec to dobo podaljša;

(c) upravičenost do dajatev se ohrani tri mesece po datumu, ko je brezposelna oseba prenehala biti na razpolago službam za zaposlovanje

▼B

v državi članici, ki jo je zapustila, pod pogojem, da skupno trajanje prejemanja dajatev ne preseže skupne dobe upravičenosti do dajatev po zakonodaji te države članice; pristojna služba ali nosilec lahko obdobje treh mesecev podaljša do največ šest mesecev;

(d) dajatve zagotavlja pristojni nosilec na lastne stroške v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja.

2. Če se oseba vrne v pristojno državo članico ob ali pred iztekom roka, v katerem je upravičena do dajatev po odstavku 1(c), se njena upravičenost do dajatev po zakonodaji te države članice nadaljuje. Upravičenost do dajatev po zakonodaji pristojne države pa v celoti izgubi, če se ne vrne ob ali pred iztekom tega roka, razen če so določbe te zakonodaje ugodnejše. V izjemnih primerih lahko pristojna služba ali nosilec dopusti, da se oseba vrne pozneje, upravičenost pa ne preneha.

3. Če zakonodaja pristojne države članice ni ugodnejša, se med dvema dobama zaposlitve upravičenost do dajatev iz odstavka 1 ohrani skupno največ za tri mesece; pristojne službe ali nosilec lahko to obdobje podaljša do največ šest mesecev.

4. Ureditev izmenjave informacij, sodelovanja in vzajemne pomoči med nosilci in službami pristojne države članice in države članice, v katero odide oseba, da bi poiskala delo, se določi v izvedbeni uredbi.

Člen 65

Brezposelne osebe, ki stalno prebivajo v državi članici, ki ni pristojna država

1. Oseba, ki je delno ali občasno brezposelna in je med svojo zadnjo dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe stalno prebivala v državi članici, ki ni pristojna država članica, mora biti na razpolago delodajalcu ali službam za zaposlovanje v pristojni državi članici. Prejema dajatve v skladu z zakonodajo pristojne države članice, kakor če bi stalno prebivala v tej državi članici. Te dajatve zagotovi nosilec pristojne države članice.

2. Popolnoma brezposelna oseba, ki je med svojo zadnjo dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe stalno prebivala v državi članici, ki ni pristojna država članica, in še naprej stalno prebiva v tej državi članici ali se vrne v to državo članico, mora biti na razpolago službam za zaposlovanje v državi članici stalnega prebivališča. Brez poseganja v člen 64 je popolnoma brezposelna oseba lahko dodatno na razpolago tudi službam za zaposlovanje države članice, v kateri je opravljala svojo zadnjo dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe.

Brezposelna oseba, ki ni obmejni delavec in se ne vrne v državo članico stalnega prebivališča, mora biti na razpolago službam za zaposlovanje v državi članici, katere zakonodaja je zanjo nazadnje veljala.

3. Brezposelna oseba iz prvega stavka odstavka 2 se mora kot oseba, ki išče delo, prijaviti pri pristojni službi za zaposlovanje države članice, v kateri stalno prebiva, zanjo veljajo v njej organizirani postopki nadzora, spoštovati mora pogoje, določene v zakonodaji te države članice. Če se odloči, da se kot oseba, ki išče delo, prijavi tudi v državi članici, v kateri je opravljala zadnjo dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, mora izpolnjevati obveznosti, ki veljajo v tej državi.

4. Izvajanje drugega stavka odstavka 2 in drugega stavka odstavka 3 ter ureditev izmenjave informacij, sodelovanja in vzajemne pomoči med nosilci in službami države članice stalnega prebivališča in države članice, v kateri je nazadnje opravljala poklic, se določi v izvedbeni uredbi.

5. (a) Brezposelna oseba iz prvega in drugega stavka odstavka 2 prejema dajatve v skladu z zakonodajo države članice stalnega prebivališča, kakor da bi med opravljanjem zadnje dejavnosti

▼B

zaposlene ali samozaposlene osebe zanjo veljala ta zakonodaja. Te dajatve zagotovi nosilec v kraju stalnega prebivališča.

(b) Vendar pa delavec, ki ni obmejni delavec in prejema dajatve na stroške pristojnega nosilca države članice, katere zakonodaja je zanj nazadnje veljala, ob vrnitvi v državo članico stalnega prebivališča najprej prejema dajatve v skladu s členom 64, prejemanje dajatev v skladu z (a) pa v obdobju prejemanja dajatev po zakonodaji, ki je zanj nazadnje veljala, miruje.

6. Dajatve po odstavku 5, ki jih zagotavlja nosilec v kraju stalnega prebivališča, ta še naprej zagotavlja na lastne stroške. Ob upoštevanju odstavka 7 pa pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja je za osebo nazadnje veljala, nosilcu v kraju stalnega prebivališča povrne celotni znesek dajatev, ki jih je slednji nosilec zagotavljal prve tri mesece. V tem obdobju znesek povračila ne sme biti višji od zneska, ki se v primeru brezposelnosti izplača po zakonodaji pristojne države članice. V primeru iz odstavka 5(b) se obdobje zagotavljanja dajatev po členu 64 odšteje od obdobja iz drugega stavka tega odstavka. Ureditev glede povračila se določi v izvedbeni uredbi.

7. Obdobje povračila iz odstavka 6 pa se podaljša na pet mesecev, kadar je oseba v preteklih 24 mesecih dopolnila najmanj 12 mesec zaposlitve ali samozaposlitve v državi članici, katere zakonodaja je zanjo veljala nazadnje, če bi se te dobe upoštevale pri ugotavljanju upravičenosti do dajatev za brezposelnost.

8. Za namene odstavkov 6 in 7 lahko dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi predvidijo tudi druge metode povračil ali se odpovejo vsem povračilom med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti.

POGLAVJE 7

Dajatve pred upokojitvijo

Člen 66

Dajatve

Kadar je v zakonodaji, ki se uporablja, pravica do dajatev pred upokojitvijo odvisna od dopolnitve zavarovalnih dob, dob zaposlitve ali samozaposlitve, se člen 6 ne uporablja.

POGLAVJE 8

Družinske dajatve

Člen 67

Družinski člani, ki stalno prebivajo v drugi državi članici

Oseba je upravičena do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo pristojne države članice, tudi za družinske člane, ki stalno prebivajo v drugi državi članici, kakor da bi stalno prebivali v prvi državi članici. Upokojenec pa je upravičen do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo države članice, ki je pristojna za njegovo pokojnino.

Člen 68

Prednostna pravila v primeru prekrivanja

1. Kadar se v istem obdobju za iste družinske člane dajatve dodeljujejo po zakonodaji več kot ene države članice, se uporabijo naslednja prednostna pravila:

▼B

(a) v primeru dajatev, ki jih izplačuje več kot ena država članica na različnih podlagah, je prednostni vrstni red naslednji: najprej pravice iz dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, zatem pravice iz prejemanja pokojnine in nazadnje pravice, pridobljene na podlagi stalnega prebivališča;

(b) v primeru dajatev, ki jih izplačuje več kot ena država članica na isti podlagi, se prednostni vrstni red določi glede na naslednja merila:

(i) v primeru pravic iz dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe: kraj stalnega prebivališča otrok, pod pogojem, da obstaja taka dejavnost, in poleg tega, kadar je to primerno, najvišji znesek dajatev, ki so predvidene v zakonodajah v koliziji. V slednjem primeru se stroški dajatev delijo v skladu z merili, določenimi v izvedbeni uredbi;

(ii) v primeru pravic iz prejemanja pokojnin: kraj stalnega prebivališča otrok, pod pogojem, da se pokojnina izplačuje po njeni zakonodaji, in poleg tega, kadar je to primerno, najdaljša zavarovalna doba ali doba prebivanja po zakonodajah v koliziji;

(iii) v primeru pravic na podlagi stalnega prebivališča: kraj stalnega prebivališča otrok.

2. V primeru prekrivanja upravičenj se družinske dajatve dodelijo v skladu z zakonodajo, ki ima v skladu z odstavkom 1 prednost. Upravičenosti do družinskih dajatev na podlagi druge zakonodaje ali zakonodaj v koliziji mirujejo do zneska, določenega v prvi zakonodaji, po potrebi pa se razlika do tega zneska dodeli v obliki dodatka. Take razlike v obliki dodatka pa ni treba dodeliti za otroke, ki stalno prebivajo v drugi državi članici, kadar je podlaga za upravičenost do zadevne dajatve zgolj stalno prebivališče.

3. Če je po členu 67 zahtevek za družinske dajatve vložen pri pristojnemu nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se uporablja, vendar ne kot prednostna pravica v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena:

(a) ta nosilec zahtevek nemudoma posreduje pristojnemu nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se uporablja prednostno, obvesti zadevno osebo in brez poseganja v določbe izvedbene uredbe v zvezi z začasno dodelitvijo dajatev po potrebi zagotovi razliko v obliki dodatka iz odstavka 2;

(b) pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja se uporablja prednostno, obravnava ta zahtevek, kakor da bi bil vložen neposredno pri njem, datum vložitve pri prvemu nosilcu pa se šteje kot datum vložitve zahtevka pri nosilcu, ki je pristojen po prednostni pravici.

▼M1

Člen 68a

Zagotavljanje dajatev

Kadar oseba, ki naj bi se ji družinske dajatve zagotavljale za vzdrževanje družinskih članov, teh dajatev ne uporablja v ta namen, pristojni nosilec izvrši svoje zakonske obveznosti tako, da na zahtevo in prek nosilca v državi članici njihovega stalnega prebivališča oziroma imenovanega nosilca ali ustanove, ki jo v ta namen imenuje pristojni organ države članice stalnega prebivališča, zagotavlja omenjene dajatve fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane.

▼B

Člen 69

Dodatne določbe

1. Če se po zakonodaji, določeni na podlagi členov 67 in 68, ne pridobi nobena pravica do izplačila dodatnih ali posebnih družinskih

▼B

dajatev za sirote, se take dajatve praviloma izplačajo poleg drugih družinskih dajatev, pridobljenih v skladu z zgoraj navedeno zakonodajo, po zakonodaji države članice, ki je za umrlega delavca veljala najdlje, kolikor je bila pravica pridobljena po tej zakonodaji. Če po tej zakonodaji ni bila pridobljena nobena pravica, se pogoji za pridobitev take pravice po zakonodajah drugih držav članic proučijo, dajatve pa dodelijo, v padajočem zaporedju glede na dolžino zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah teh držav članic.

2. Dajatve, ki se izplačujejo v obliki pokojnin ali dodatkov pokojninam, se dodelijo in izračunajo v skladu s poglavjem 5.

POGLAVJE 9

POSEBNE DENARNE DAJATVE, ZA KATERE SE NE PLAČUJEJO PRISPEVKI

Člen 70

Splošna določba

1. Ta člen se uporablja za tiste posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, ki se dodelijo po zakonodaji, ki ima zaradi osebne veljavnosti, ciljev in/ali pogojev za upravičenost značilnosti zakonodaje s področja socialne varnosti iz člena 3(1) in socialni pomoči.

2. V tem poglavju „posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki“ pomenijo dajatve, ki:

(a) so namenjene zagotavljanju:

(i) dodatnega, nadomestnega ali pomožnega zavarovanja tveganj, ki so zajeta v področja socialne varnosti iz člena 3(1), in ob upoštevanju ekonomskih in socialnih razmer v zadevni državi članici osebam zagotavljajo minimalni dohodek;

ali

(ii) samo posebnega varstva invalidov, tesno povezanega s socialnim okoljem osebe v zadevni državi članici;

in

(b) se financirajo izključno iz obveznega obdavčenja, ki je namenjeno kritju splošne javne porabe in torej pogoji za dodelitev in izračun dajatev niso odvisni od kakršnega koli prispevka upravičenca. Vendar pa se dajatve, ki se kot dodatek dodelijo k dajatvi, za katero se plačujejo prispevki, samo zaradi tega ne štejejo za dajatve, za katere se plačujejo prispevki;

in

(c) tiste, ki so navedene v Prilogi X.

3. Člen 7 in druga poglavja tega naslova se ne uporabljajo za dajatve iz odstavka 2 tega člena.

4. Dajatve iz odstavka 2 se dodeljujejo izključno v državi članici, v kateri oseba stalno prebiva, v skladu z njeno zakonodajo. Te dajatve dodeljuje nosilec v kraju stalnega prebivališča na svoje stroške.

▼B

NASLOV IV

UPRAVNA KOMISIJA IN SVETOVALNI ODBOR

Člen 71

Sestava in način dela Upravne komisije

1. Upravno komisijo za koordinacijo sistemov socialne varnosti (v nadaljnjem besedilu: „Upravna komisija“) pri Komisiji Evropskih skupnosti sestavljajo predstavniki vlad vseh držav članic, ki jim po potrebi pomagajo strokovni svetovalci. Predstavnik Komisije Evropskih skupnosti se udeležuje zasedanj Upravne komisije v svetovalni vlogi.

2. Poslovnik Upravne komisije sporazumno pripravijo njeni člani.

Odločitve o vprašanjih v zvezi z razlago iz člena 72(a) se sprejemajo po pravilih glasovanja, določenih v Pogodbi, in se ustrezno objavijo.

3. Tajniške storitve za Upravno komisijo zagotavlja Komisija Evropskih skupnosti.

Člen 72

Naloge Upravne komisije

Upravna komisija:

(a) obravnava vsa vprašanja v zvezi z uporabo in razlago, ki izhajajo iz določb te ali izvedbene uredbe ali iz sporazumov ali dogovorov, sklenjenih v skladu z njimi, brez poseganja v pravice organov, nosilcev in oseb, da uveljavljajo te pravice v postopkih in pred sodišči, ki jih predvidevajo zakonodaje držav članic, ta uredba ali Pogodba;

(b) olajša enotno uporabo zakonodaje Skupnosti, zlasti s pospeševanjem izmenjave izkušenj in najboljših upravnih praks;

(c) spodbuja in razvija sodelovanje med državami članicami in njihovimi nosilci v zadevah, povezanih s socialno varnostjo, zato, da se med drugim upoštevajo posebna vprašanja glede nekaterih kategorij oseb; olajšuje uresničevanje ukrepov za čezmejno sodelovanje na področju koordinacije sistemov socialne varnosti;

(d) kolikor je mogoče spodbuja uporabo novih tehnologij, ki olajšajo prosto gibanje oseb, zlasti s posodobitvijo postopkov za izmenjavo informacij in s prilagoditvijo pretoka informacij v elektronski obliki med nosilci, ob upoštevanju razvoja obdelave podatkov v posamezni državi članici; Upravna komisija sprejme skupna strukturna pravila za službe za obdelavo podatkov, zlasti glede varnosti in uporabe standardov, ter sprejme določbe o delovanju skupnega dela teh služb;

(e) prevzame vse druge funkcije, za katere je pristojna po tej in po izvedbeni uredbi ali po vsakem sporazumu ali dogovoru, sklenjenem v skladu z njima;

(f) daje Komisiji Evropskih skupnosti ustrezne predloge v zvezi s koordinacijo sistemov socialne varnosti z namenom izboljšati in posodobiti pravni red Skupnosti, tako da pripravlja osnutke kasnejših uredb ali s pomočjo drugih instrumentov, predvidenih v Pogodbi;

(g) določa podlage, ki jih je treba upoštevati pri pripravi obračunov v zvezi s stroški, ki bremenijo nosilce držav članic po tej uredbi in pri sprejemanju letnih obračunov med temi nosilci na podlagi poročila Revizijskega odbora iz člena 74.

▼B

Člen 73

Tehnična komisija za obdelavo podatkov

1. Pri Upravni komisiji se ustanovi Tehnična komisija za obdelavo podatkov (v nadaljnjem besedilu: „Tehnična komisija“). Tehnična komisija Upravni komisiji predlaga skupna pravila zasnove za delovanje služb za obdelavo podatkov, zlasti glede varnosti in uporabe standardov; pripravlja poročila in obrazložena mnenja preden Upravna komisija sprejme odločitve iz člena 72(d). Sestavo in način dela Tehnične komisije določi Upravna komisija.

2. V ta namen Tehnična komisija:

(a) zbira ustrezne tehnične dokumente in opravlja raziskave in drugo delo za izvajanje svojih nalog;

(b) Upravni komisiji predloži poročila in obrazložena mnenja iz odstavka 1;

(c) opravlja vse druge naloge in študije v zvezi z zadevami, ki jih preda Upravna komisija;

(d) zagotavlja upravljanje pilotnih projektov Skupnosti za uporabo storitev obdelave podatkov in za Skupnost operativnih sistemov za uporabo storitev obdelave podatkov.

Člen 74

Revizijski odbor

1. Pri Upravni komisiji se ustanovi Revizijski odbor. Sestavo in način dela Revizijskega odbora določi Upravna komisija.

Revizijski odbor:

(a) preverja način določanja in izračunavanja povprečnih letnih stroškov, ki ga pripravijo države članice;

(b) zbira potrebne podatke in opravlja izračune, potrebne za pripravo letnega poročila o zahtevkih za vsako državo članico;

(c) Upravni komisiji posreduje periodične obračune na podlagi izvajanja te in izvedbene uredbe, predvsem glede finančnih vidikov;

(d) zagotavlja podatke in poročila, ki jih Upravni odbor potrebuje za sprejemanje odločitev iz člena 72(g);

(e) Upravni komisiji daje ustrezne predloge v zvezi s pododstavki (a), (b) in (c), vključno s tistimi, ki se nanašajo na to uredbo;

(f) opravlja delo, študije ali naloge, ki mu jih preda Upravna komisija.

Člen 75

Svetovalni odbor za koordinacijo sistemov socialne varnosti

1. Ustanovi se Svetovalni odbor za koordinacijo sistemov socialne varnosti (v nadaljnjem besedilu: „Svetovalni odbor“), v katerem je iz vsake države članice:

(a) en predstavnik vlade;

(b) en predstavnik sindikatov;

(c) en predstavnik organizacij delodajalcev.

Za vsako od omenjenih skupin se imenuje tudi namestnik iz vsake države članice.

▼B

Člane Svetovalnega odbora in njihove namestnike imenuje Svet. Svetovalnemu odboru predseduje predstavnik Komisije Evropskih skupnosti. Svetovalni odbor pripravi svoj poslovnik.

2. Svetovalni odbor je pooblaščen, da na zahtevo Komisije Evropskih skupnosti, na zahtevo Upravne komisije ali na lastno pobudo:

(a) proučuje splošna ali načelna vprašanja in probleme, ki izhajajo iz izvajanja določb Skupnosti o koordinaciji sistemov socialne varnosti, zlasti glede nekaterih kategorij oseb;

(b) za Upravno komisijo oblikuje mnenja o teh zadevah in predloge za spremembe navedenih določb.

NASLOV V

DRUGE DOLOČBE

Člen 76

Sodelovanje

1. Pristojni organi držav članic se medsebojno obveščajo o:

(a) ukrepih za izvajanje te uredbe;

(b) spremembah svojih zakonodaj, ki lahko vplivajo na izvajanje te uredbe.

2. Pri izvajanju te uredbe si organi in nosilci držav članic medsebojno nudijo vso pomoč in ravnajo, kot da izvajajo svojo lastno zakonodajo. Administrativna pomoč, ki jo dajejo omenjeni organi in nosilci, je praviloma brezplačna. Vendar pa Upravni odbor določi, katere vrste stroški in nad kakšnim zneskom se povrnejo.

3. Organi in nosilci držav članic se za namene te uredbe lahko sporazumevajo neposredno med seboj in z osebami oziroma njihovimi pooblaščenci.

4. Da se zagotovi pravilno izvajanje te uredbe, se morajo nosilci in osebe, zajete v tej uredbi, vzajemno obveščati in sodelovati.

Nosilci v skladu z načelom dobrega upravljanja v razumnem roku odgovorijo na vse poizvedbe in s tem v zvezi zagotovijo osebam vse informacije za uveljavljanje pravic, ki jih imajo po tej uredbi.

Osebe morajo nosilce v pristojni državi članici in v državi članici stalnega prebivališča čim prej obvestiti o vseh spremembah osebnih ali družinskih okoliščin, ki vplivajo na njihovo pravico do dajatev po tej uredbi.

5. Zaradi neizpolnjevanja obveznosti obveščanja iz tretjega pododstavka odstavka 4 se lahko uporabijo sorazmerni ukrepi v skladu z nacionalno zakonodajo. Vendar pa morajo biti ti ukrepi enakovredni tistim, ki se za podobne primere uporabljajo po domači zakonodaji, in vlagateljem zahtevkov v praksi ne smejo onemogočati ali pretirano otežiti uveljavljanja pravic, ki jih imajo po tej uredbi.

6. V primeru težav pri razlagi ali uporabi te uredbe, ki bi lahko ogrozile pravice osebe, za katero velja, nosilec v pristojni državi članici ali v državi članici stalnega prebivališča osebe stopi v stik z nosilcem(-i) v zadevni(-ih) državi(-ah) članici(-ah). Če rešitve ni mogoče najti v razumnem roku, zadevni organi lahko pozovejo Upravno komisijo, da posreduje.

7. Organi, nosilci in sodišča ene države članice ne smejo zavrniti zahtevkov ali drugih dokumentov, ki so jim predloženi, z utemeljitvijo, da so napisani v uradnem jeziku druge države članice, ki je priznan kot uradni jezik institucij Skupnosti v skladu s členom 290 Pogodbe.

▼B

Člen 77

Varstvo osebnih podatkov

1. Kadar po tej ali po izvedbeni uredbi organi ali nosilci države članice posredujejo osebne podatke organom ali nosilcem druge države članice, za to posredovanje velja zakonodaja o varstvu podatkov države članice, ki jih posreduje. Za vse podatke, ki jih posreduje organ ali nosilec države članice prejemnice, in za shranjevanje, spreminjanje in uničevanje podatkov, ki jih zagotovi navedena država članica, velja zakonodaja o varstvu podatkov države članice prejemnice.

2. Podatke, potrebne za uporabo te uredbe in izvedbene uredbe, ena država članica posreduje drugi državi članici v skladu z določbami Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

Člen 78

Obdelava podatkov

1. Države članice postopoma uporabljajo nove tehnologije za izmenjavo, dostop do in obdelavo podatkov, potrebnih za uporabo te uredbe in izvedbene uredbe. Komisija Evropskih skupnosti podpre dejavnosti skupnega interesa, takoj ko države članice vzpostavijo take storitve obdelave podatkov.

2. Vsaka država članica je odgovorna za upravljanje svojih storitev obdelave podatkov v skladu z določbami Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

3. Noben organ ali nosilec druge države članice ne sme zavrniti elektronskega dokumenta, ki ga nosilec pošlje ali izda v skladu s to uredbo in izvedbeno uredbo, z utemeljitvijo, da je bil prejet prek elektronskih sredstev, potem ko nosilec prejemnik izjavi, da lahko prejema elektronske dokumente. Če ni dokaza o nasprotnem, se predpostavlja, da reprodukcija in zapis takih dokumentov pravilno in točno ponovita izvirni dokument ali prikazujeta informacije, na katere se nanašata.

4. Elektronski dokument se šteje za veljavnega, če računalniški sistem, v katerem je shranjen, vsebuje zaščito, ki preprečuje spreminjanje, razkritje ali nepooblaščen dostop do zapisa. Omogočeno mora biti, da se shranjene informacije kadar koli reproducirajo v takoj berljivi obliki. Pri prenosu elektronskega dokumenta od enega do drugega nosilca socialne varnosti je treba sprejeti ustrezne varnostne ukrepe v skladu z določbami Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

Člen 79

V Financiranje aktivnosti na področju socialne varnosti

povezavi s to uredbo in izvedbeno uredbo lahko Komisija Evropskih skupnosti v celoti ali delno financira:

(a) aktivnosti za izboljšanje izmenjave informacij med organi in nosilci socialne varnosti držav članic, zlasti elektronske izmenjave podatkov;

(b) vse aktivnosti za zagotavljanje informacij osebam, zajetim v to uredbo, in njihovim zastopnikom o pravicah in obveznostih, ki izhajajo iz te uredbe, s pomočjo najprimernejših sredstev.

▼B

Člen 80

Oprostitve

1. Vse oprostitve ali znižanja davkov, upravnih, sodnih ali registracijskih taks, predvidenih po zakonodaji ene države članice za potrdila ali dokumente, ki morajo biti predloženi, kadar se uporablja zakonodaja te države, veljajo tudi za podobna potrdila ali dokumente, ki jih je treba predložiti, kadar se uporablja zakonodaja druge države članice ali ta uredba.

2. Vse listine, dokumenti in potrdila vseh vrst, ki jih je treba predložiti, kadar se uporablja ta uredba, so oproščeni overitve s strani diplomatskih ali konzularnih organov.

Člen 81

Zahtevki, izjave ali pritožbe

Vsak zahtevek, izjava ali pritožba, ki bi moral biti v določenem roku predložen organu, nosilcu ali sodišču države članice, kadar se uporablja njena zakonodaja, se sprejme, če je predložen v enakem roku ustreznemu organu, nosilcu ali sodišču v drugi državi članici. V tem primeru organ, nosilec ali sodišče, ki sprejme zahtevek, izjavo ali pritožbo, slednjega nemudoma posreduje pristojnemu organu, nosilcu ali sodišču v prvi državi članici, bodisi neposredno bodisi preko pristojnega organa te države članice. Datum, ko je bil tak zahtevek, izjava ali pritožba vložen pri organu, nosilcu ali sodišču v drugi državi članici, velja kot datum predložitve pristojnemu organu, nosilcu ali sodišču.

Člen 82

Zdravstveni pregledi

Zdravstvene preglede, ki jih določa zakonodaja ene države članice, lahko na zahtevo pristojnega nosilca druge države članice opravi nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča vlagatelja zahtevka ali osebe, upravičene do dajatev, pod pogoji iz izvedbene uredbe ali pogoji, o katerih se dogovorijo pristojni organi držav članic.

Člen 83

Izvajanje zakonodaje

Posebne določbe za izvajanje zakonodaj nekaterih držav članic so navedene v Prilogi XI.

Člen 84

Pobiranje prispevkov in povračilo dajatev

1. Pobiranje prispevkov, ki so plačljivi nosilcu ene države članice, in povračilo dajatev, ki jih je neupravičeno dodelil nosilec ene države članice, se lahko izvršita v drugi držav članici v skladu s postopki in z jamstvi ter prednostnimi pravicami, ki veljajo za pobiranje prispevkov, ki so plačljivi ustreznemu nosilcu v slednji državi članici, in za povračilo neupravičeno dodeljenih dajatev.

2. Izvršljive odločitve sodnih in upravnih organov v zvezi s pobiranjem prispevkov, obresti in morebitnih drugih dajatev ali v zvezi s povračilom izplačanih, vendar po zakonodaji ene države članice neupravičenih dajatev, se priznajo in izvršijo na zahtevo pristojnega nosilca druge države članice v mejah in v skladu s postopki, določenimi v zakonodaji in morebitnimi drugimi postopki, ki se uporabljajo za podobne odločitve slednje države članice. V tej državi članici se potrdi

▼B

izvršljivost takih odločitev, kolikor je to zahtevano v zakonodaji in morebitnih drugih postopkih te države članice.

3. V postopkih izvršbe, stečaja ali poravnave v drugi državi članici imajo zahtevki nosilca ene države članice enake posebne pravice, kot so v zakonodaji prve države članice zagotovljeni za zahtevke iste vrste.

4. Postopek za izvajanje tega člena, vključno s povračilom stroškov, ureja izvedbena uredba ali, kadar je to potrebno in kot dopolnilni ukrep, sporazumi med državami članicami.

Člen 85

Pravice nosilcev

1. Če oseba prejema dajatve po zakonodaji ene države članice za poškodbo, ki je posledica dogodka v drugi državi članici, vse pravice nosilca, ki je odgovoren za dodelitev dajatve, proti tretji osebi, ki mora plačati odškodnino za poškodbo, urejajo naslednja pravila:

(a) kadar nosilec, ki je odgovoren za dodelitev dajatev, v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, prevzame pravice, ki jih ima prejemnik proti tretji osebi, tak prevzem priznavajo vse države članice;

(b) kadar ima nosilec, odgovoren za dodelitev dajatev, neposredno pravico proti tretji osebi, to pravico priznavajo vse države članice.

2. Če oseba prejema dajatve po zakonodaji ene države članice za poškodbo, ki je posledica dogodka v drugi državi članici, veljajo za osebo ali za pristojnega nosilca določbe omenjene zakonodaje o tem, v katerih primerih je civilna odgovornost delodajalcev ali zaposlenega izključena.

Odstavek 1 se uporablja tudi za vse pravice nosilca, odgovornega za zagotavljanje dajatev, proti delodajalcem ali zaposlenim v primerih, v katerih njihova odgovornost ni izključena.

3. Kadar v skladu s členom 35(3) in/ali členom 41(2) dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi sklenejo sporazum, s katerim se odpovejo povračilu med nosilci, ki so v njihovi pristojnosti, ali kadar povračilo ni odvisno od zneska dejansko dodeljenih dajatev, vse pravice proti tretjim osebam urejajo naslednja pravila:

(a) kadar nosilec države članice stalnega ali začasnega prebivališča dodeli dajatve osebi za poškodbo, do katere je prišlo na njenem ozemlju, ta nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, uveljavlja pravico do prevzema pravic ali do neposrednega ukrepanja proti tretji osebi, ki mora izplačati odškodnino za poškodbo;

(b) za uporabo točke (a):

  (i) velja oseba, ki prejema dajatve, za zavarovano pri nosilcu v kraju stalnega ali začasnega prebivališča;

  (ii) ta nosilec pa velja za nosilca, odgovornega za dodeljevanje dajatev;

(c) odstavka 1 in 2 se še naprej uporabljata za vse dajatve, ki niso zajete v sporazumu o odpovedi povračilom, ali za povračilo, ki ni odvisno od zneska dejansko zagotovljenih dajatev.

Člen 86

Dvostranski sporazumi

Glede odnosov med Luksemburgom na eni strani in Francijo, Nemčijo in Belgijo na drugi strani, sta uporaba in trajanje obdobja iz člena 65(7) odvisna od sklenitve dvostranskih sporazumov.

▼B

NASLOV VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 87

Prehodne določbe

1. Za obdobje pred datumom začetka uporabe te uredbe se na njeni podlagi ne pridobijo nobene pravice.

2. Pri ugotavljanju pravic, pridobljenih po tej uredbi, se upoštevajo vse zavarovalne dobe in, kadar je to primerno, vse dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji države članice pred datumom začetka uporabe te uredbe v zadevni državi članici.

3. Ob upoštevanju odstavka 1 se pravica po tej uredbi pridobi tudi, če se nanaša na zavarovalni primer, ki nastopi pred datumom začetka njene uporabe v zadevni državi članici.

4. Dajatev, ki ni bila dodeljena ali ki je mirovala zaradi državljanstva ali kraja stalnega prebivališča osebe, se na zahtevo osebe dodeli ali ponovno dodeli z datumom začetka uporabe te uredbe v državi članici pod pogojem, da zaradi že prej dodeljenih pravic ni bil izplačan pavšalni znesek.

5. Pravice osebe, ki ji je bila pokojnina dodeljena pred datumom začetka uporabe te uredbe v državi članici, se na zahtevo osebe lahko ponovno pregledajo ob upoštevanju te uredbe.

6. Če se zahtevek iz odstavkov 4 ali 5 vloži v dveh letih po datumu začetka uporabe te uredbe v državi članici, začno pravice, pridobljene po tej uredbi, veljati s tem datumom, zakonodaja države članice v zvezi z izgubo ali omejitvijo pravic pa se proti tem osebam ne sme uveljavljati.

7. Če se zahtevek iz odstavka 4 ali 5 vloži po izteku obdobja dveh let po datumu začetka uporabe te uredbe v zadevni državi članici, začno pravice, ki niso bile odvzete oziroma izgubljene ali časovno omejene, veljati z dnem, ko je zahtevek vložen, ob upoštevanju morebitnih ugodnejših določb po zakonodaji katere koli države članice.

▼M1

8. Če zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja države članice, ki ni določena v skladu z naslovom II Uredbe (EGS) št. 1408/71, se ta zakonodaja še naprej uporablja, vse dokler se stanje ne spremeni in v vsakem primeru največ 10 let od datuma začetka uporabe te uredbe, razen če zadevna oseba zahteva, da zanjo velja zakonodaja, ki se uporablja po tej uredbi. Zahteva se predloži v treh mesecih po datumu začetka uporabe te uredbe pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu s to uredbo, če naj za zadevno osebo zakonodaja te države članice velja od datuma začetka uporabe te uredbe. Če se zahteva vloži po navedenem roku, velja sprememba uporabne zakonodaje od prvega dne naslednjega meseca.

▼B

9. Člen 55 te uredbe se uporablja samo za pokojnine, za katere na dan začetka uporabe te uredbe ne velja člen 46c Uredbe (EGS) št. 1408/71.

10. Določbe drugega stavka člena 65(2) in drugega stavka člena 65(3) se začnejo za Luksemburg uporabljati najpozneje dve leti po datumu začetka uporabe te uredbe.

▼M1

10a. Vnosi v Prilogi III za Estonijo, Španijo, Italijo, Litvo, Madžarsko in Nizozemsko nehajo učinkovati štiri leta po dnevu začetka uporabe te uredbe.

▼M1

10b. Seznam iz Priloge III se pregleda najpozneje 31. oktobra 2014 na podlagi poročila upravne komisije. Poročilo vsebuje oceno učinka glede pomembnosti, pogostosti, obsega in stroškov, gledano tako absolutno kot relativno, pri uporabi določb Priloge III. Poročilo vsebuje tudi morebitne učinke razveljavitve teh določb za tiste države članice, ki bodo še vedno navedene v tej prilogi po dnevu, navedenem v odstavku 10a. Glede na to poročilo se Komisija odloči, ali bo vložila predlog o pregledu seznama, načeloma z namenom njegove razveljavitve, razen če upravna komisija v svojem poročilu navede trdne razloge proti temu.

▼B

11. Države članice zagotovijo ustrezne informacije o spremembah pravic in obveznosti, ki jih uvajata ta uredba in izvedbena uredba.

Člen 88

Posodobitev Prilog

Priloge k tej uredbi se periodično revidirajo.

Člen 89

Izvedbena uredba

Postopek za izvajanje te uredbe se določi v nadaljnji uredbi.

Člen 90

Razveljavitev

1. Z datumom začetka uporabe te uredbe se razveljavi Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71.

Vendar pa Uredba (EGS) št. 1408/71 ostane v veljavi in pravno učinkuje za namene:

(a) Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva ([1]), dokler se navedena uredba ne razveljavi ali spremeni;

(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 1661/85 z dne 13. junija 1985 o tehničnih prilagoditvah predpisom Skupnosti o socialni varnosti za delavce migrante v zvezi z Grenlandijo ([2]), dokler se navedena uredba ne razveljavi ali spremeni;

(c) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ([3]) in Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb ([4]) in drugih sporazumov, ki se sklicujejo na Uredbo (EGS) št. 1408/71, dokler se navedena sporazuma ne spremenita glede na to uredbo.

2. Sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 1408/71 v Direktivi Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti, ([5]) pomeni sklicevanje na to uredbo.

([1]) UL L 124, 20.5.2003, str. 1.
([2]) UL L 160, 20.6.1985, str. 7.
([3]) UL L 1, 3.1.1994, str. 1.
([4]) UL L 114, 30.4.2002, str. 6. Sporazum, nazadnje spremenjen s Sklepom št. 2/2003 Odbora EU-Švica (UL L 187, 26.7.2003, str. 55).
([5]) UL L 209, 25.7.1998, str. 46.

▼B

Člen 91

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti izvedbene uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

PREDUJMI PREŽIVNIN IN POSEBNI DODATKI OB ROJSTVU IN POSVOJITVI OTROKA

(Člen 1(z))

I. **Predujmi preživnin**

▼M1

BELGIJA

▼B

Predujmi preživnin po zakonu z dne 21. februarja 2003 o ustanovitvi preživninske agencije pri zvezni javni upravi, oddelek za finance

▼M1

BOLGARIJA

Predujmi preživnin, ki jih izplača država v skladu s členom 92 Zakona o družini

DANSKA

▼B

Predplačilo podpore za otroka, določeno v Zakonu o dajatvah za otroka

Predplačilo podpore za otroka, konsolidirano z Zakonom št. 765 z dne 11. septembra 2002

▼M1

NEMČIJA

▼B

Predujmi preživnin po nemškem zakonu o predujmih preživnin (*Unterhaltsvorschussgesetz*) z dne 23. julija 1979

▼M1

ESTONIJA

Preživnine po Zakonu o preživninah z dne 21. februarja 2007

ŠPANIJA

Predujmi preživnin po kraljevem Odloku št. 1618/2007 z dne 7. decembra 2007

FRANCIJA

▼B

Družinska podpora, ki se izplača otroku, ki mu eden ali oba starša ne plačujeta preživnine ali katerega starša ne moreta izpolnjevati obveznosti preživljanja ali plačevanja preživnine, določene s sodno odločbo

▼M1

LITVA

Plačilo iz otroškega preživninskega sklada v skladu z Zakonom o otroškem preživninskem skladu

LUKSEMBURG

Predujmi in ponovna pridobitev preživnin v smislu Zakona z dne 26. julija 1980

AVSTRIJA

▼B

Predujmi preživnin po Zveznem zakonu o dodelitvi predujmov preživnine za otroka (*Unterhaltsvorschussgesetz* 1985 – UVG)

▼M1

POLJSKA

Dajatve iz preživninskega sklada v skladu z Zakonom o pomoči upravičencem do preživnine

▼M1

PORTUGALSKA

▼B

Predujmi preživnin (Zakon št. 75/98, 19. november, o zagotavljanju preživnine mladoletnim osebam)

▼M1

SLOVENIJA

Nadomestilo neplačane preživnine v skladu z Zakonom o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije z dne 25. julija 2006

SLOVAŠKA

Nadomestna dajatev za preživnine (nadomestna preživnina) v skladu z Zakonom št. 452/2004 Coll. o nadomestnih dajatvah za preživnine, kakor je bil spremenjen s poznejšimi predpisi

FINSKA

▼B

Preživnine po Zakonu o zavarovanju preživnine za otroka (671/1998)

▼M1

ŠVEDSKA

▼B

Preživnine po Zakonu o preživnini (1996:1030)

II. **Posebni dodatki ob rojstvu in posvojitvi otroka**

▼M1

BELGIJA

▼B

Dodatek ob rojstvu otroka in pomoč ob posvojitvi

▼M1

BOLGARIJA

Pavšalni znesek dodatka za materinstvo (Zakon o družinskih dodatkih za otroke)

ČEŠKA

Dodatek ob rojstvu otroka

ESTONIJA

(a) Dodatek ob rojstvu otroka

(b) dodatek ob posvojitvi otroka

ŠPANIJA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka in pomoč ob posvojitvi

FRANCIJA

▼B

Pomoč ob rojstvu ali posvojitvi otroka kot del „dajatve v zgodnjem otroštvu“ ►M1 , razen kadar so izplačani osebi, za katero še naprej velja francoska zakonodaja v skladu s členom 12 ali členom 16 ◄

▼M1

LATVIJA

(a) Pomoč ob rojstvu otroka

(b) dodatek ob posvojitvi otroka

LITVA

Pavšalni znesek za pomoč ob rojstvu otroka

LUKSEMBURG

▼B

Dodatki pred rojstvom otroka

Dodatki ob rojstvu otroka

▼**M1**

MADŽARSKA

Materinski dodatek

POLJSKA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka (Zakon o družinskih dajatvah)

ROMUNIJA

(a) Dodatek ob rojstvu otroka

(b) oprema za novorojenčka

SLOVENIJA

Pomoč ob rojstvu otroka

SLOVAŠKA

(a) Dodatek ob rojstvu otroka

(b) dopolnilni dodatek ob rojstvu otroka

FINSKA

▼**B**

Materinski paket, pavšalna pomoč za materinstvo in pomoč v obliki pavšalnega zneska, namenjena nadomestilu stroškov mednarodne posvojitve na podlagi Zakona o materinskem dodatku

▼M1

PRILOGA II

DOLOČBE KONVENCIJ, KI OSTANEJO V VELJAVI IN KI SO PO POTREBI OMEJENE NA OSEBE, KI JIH TE DOLOČBE ZAJEMAJO

(člen 8(1))

Splošne pripombe

Treba je opozoriti, da določbe dvostranskih konvencij, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe in ostanejo v veljavi med državami članicami, niso navedene v tej prilogi, vključujejo pa obveznosti med državami članicami, ki izhajajo iz konvencij, ki vsebujejo, na primer, določbe za seštevanje izpolnjenih zavarovalnih dob v tretjih državah.

Določbe konvencij o socialni varnosti, ki ostanejo v veljavi:

BELGIJA-NEMČIJA

Člena 3 in 4 zaključnega protokola z dne 7. decembra 1957 k splošni konvenciji istega datuma ter dopolnilni protokol z dne 10. novembra 1960 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v nekaterih mejnih regijah pred in med drugo svetovno vojno ter po njej).

BELGIJA-LUKSEMBURG

Konvencija z dne 24. marca 1994 o socialni varnosti obmejnih delavcev (v zvezi z dopolnilnim pavšalnim povračilom).

BOLGARIJA-NEMČIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. decembra 1997 (o ohranitvi konvencij, sklenjenih med Bolgarijo in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

BOLGARIJA-AVSTRIJA

Člen 38(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 14. aprila 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

BOLGARIJA-SLOVENIJA

Člen 32(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 18. decembra 1957 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih do 31. decembra 1957).

ČEŠKA-NEMČIJA

Člen 39(1)(b) in (c) Konvencije o socialni varnosti z dne 27. julija 2001 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Češkoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni od držav pogodbenic za osebe, ki so za te dobe že prejemale pokojnino 1. septembra 2002 od druge države pogodbenice, ko so prebivali na njenem ozemlju).

ČEŠKA-CIPER

Člen 32(4) Konvencije o socialni varnosti z dne 19. januarja 1999 (določanje pristojnosti za izračun obdobij zaposlitve, dopolnjenih v skladu z ustrezno konvencijo iz leta 1976); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-LUKSEMBURG

Člen 52(8) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. novembra 2000 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

ČEŠKA-AVSTRIJA

Člen 32(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. julija 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-SLOVAŠKA

Členi 12, 20 in 33 Konvencije o socialni varnosti z dne 29. oktobra 1992 (člen 12 določa pristojnost za dodeljevanje družinskih dajatev; člen 20 določa pristojnost za izračun zavarovalnih dob, dopolnjenih do razdružitve Federativne republike Češke in Slovaške; člen 33 določa pristojnost za izplačevanje pokojnin, dodeljenih pred razdružitvijo Federativne republike Češke in Slovaške).

▼M1

DANSKA-FINSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

DANSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

NEMČIJA-ŠPANIJA

Člen 45(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. decembra 1973 (zastopanje s strani diplomatskih in konzularnih organov).

NEMČIJA-FRANCIJA

(a) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma ter v različici Dopolnilnega sporazuma št. 2 z dne 18. junija 1955 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med 1. julijem 1940 in 30. junijem 1950);

(b) naslov I navedenega dopolnilnega sporazuma št. 2 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 8. majem 1945);

(c) točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma (upravni dogovori);

(d) naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).

NEMČIJA-LUKSEMBURG

Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med septembrom 1940 in junijem 1946).

NEMČIJA-MADŽARSKA

Člen 40(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 2. maja 1998 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Madžarsko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-NIZOZEMSKA

Člena 2 in 3 Dopolnilnega sporazuma št. 4 z dne 21. decembra 1956 h Konvenciji z dne 29. marca 1951 (ureditev pravic, ki so jih nizozemski delavci pridobili na podlagi nemškega sistema socialnega zavarovanja med 13. majem 1940 in 1. septembrom 1945).

NEMČIJA-AVSTRIJA

(a) Člen 1(5) in člen 8 Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 ter člen 10 zaključnega protokola k tej konvenciji (o dodelitvi podpore za brezposelnost obmejnim delavcem s strani prejšnje države zaposlitve) še naprej veljajo za osebe, ki so opravljale dejavnost kot obmejni delavci na dan 1. januarja 2005 ali pred tem in ki postanejo brezposelni pred 1. januarjem 2011.

(b) Člen 14(2)(g), (h), (i) in (j) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. oktobra 1995 v zvezi z delitvijo pristojnosti med državama glede preteklih primerov zavarovanja in pridobljenih zavarovalnih dob; uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-POLJSKA

(a) Konvencija z dne 9. oktobra 1975 o določbah glede starosti in poškodb pri delu v skladu s pogoji in področjem uporabe iz člena 27(2) do (4) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi pravnega statusa oseb, ki so se nastanile na ozemlju Nemčije ali Poljske pred januarjem 1991 in ki še vedno prebivajo tam, na podlagi konvencije iz leta 1975);

(b) člena 27(5) in 28(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi upravičenosti do pokojnine, izplačane na podlagi konvencije iz leta 1957, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko; o priznavanju zavarovalnih dob, ki so jih poljski delavci dopolnili v skladu s konvencijo iz leta 1988, sklenjeno med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko).

▼M1

NEMČIJA-ROMUNIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. aprila 2005 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Romunijo, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-SLOVENIJA

Člen 42 Konvencije o socialni varnosti z dne 24. septembra 1997 (o ureditvi pravic, pridobljenih pred 1. januarjem 1956 v skladu s sistemom socialne varnosti v drugi državi pogodbenici); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-SLOVAŠKA

Člen 29(1), drugi in tretji pododstavek Sporazuma z dne 12. septembra 2002 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Češkoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni držav pogodbenic za osebe, ki so že prejemale pokojnino za te dobe 1. decembra 2003 od druge države pogodbenice, med prebivanjem na njenem ozemlju).

NEMČIJA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

(a) Člen 7(5) in (6) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah);

(b) člen 5(5) in (6) Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah).

IRSKA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

Člen 19(2) Sporazuma o socialni varnosti z dne 14. decembra 2004 (v zvezi s prenosom in priznavanjem nekaterih sredstev za invalidnost).

ŠPANIJA-PORTUGALSKA

Člen 22 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969 („izvoz“ dajatev za brezposelnost). Ta vnos bo veljaven še dve leti po začetku uporabe te uredbe.

ITALIJA-SLOVENIJA

(a) Sporazum o ureditvi medsebojnih obveznosti na področju socialnega zavarovanja v povezavi z odstavkom 7 Priloge XIV k Mirovni pogodbi, sklenjen z izmenjavo not 5. februarja 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 18. decembrom 1954); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedeni sporazum.

(b) Člen 45(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. julija 1997 v zvezi z nekdanjo cono B Svobodnega tržaškega ozemlja (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 5. oktobrom 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

LUKSEMBURG-PORTUGALSKA

Sporazum z dne 10. marca 1997 (o priznavanju sklepov nosilcev iz ene pogodbene stranke o invalidnosti prosilcev za dodelitev pokojnine v drugi pogodbeni stranki).

LUKSEMBURG-SLOVAŠKA

Člen 50(5) Konvencije o socialni varnosti z dne 23. maja 2002 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

MADŽARSKA-AVSTRIJA

Člen 36(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 31. marca 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVENIJA

Člen 31 Konvencije o socialni varnosti z dne 7. oktobra 1957 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 29. majem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVAŠKA

Člen 34(1) Konvencije o socialni varnosti z dne 30. januarja 1959 (člen 34(1) konvencije določa, da so zavarovalne dobe, dodeljene pred podpisom konvencije,

▼M1

zavarovalne dobe države pogodbenice, na ozemlju katere je imel upravičenec prebivališče); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-POLJSKA

Člen 33(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. septembra 1998 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-ROMUNIJA

Člen 37(3) Sporazuma o socialni varnosti z dne 28. oktobra 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVENIJA

Člen 37 Konvencije o socialni varnosti z dne 10. marca 1997 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 1. januarjem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVAŠKA

Člen 34(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 21. decembra 2001 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

FINSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

▼**M1**

PRILOGA III

OMEJITEV PRAVIC DO STORITEV ZA DRUŽINSKE ČLANE OBMEJNEGA DELAVCA

(iz člena 18(2))

DANSKA

ESTONIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

IRSKA

ŠPANIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

ITALIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

LITVA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

MADŽARSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

NIZOZEMSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

FINSKA

ŠVEDSKA

ZDRUŽENO KRALJESTVO

▼B

PRILOGA IV

Več pravic za upokojence, ki se vrnejo v pristojno državo članico

(Člen 27(2))

BELGIJA

▼M1

BOLGARIJA

ČEŠKA

▼B

NEMČIJA

GRČIJA

ŠPANIJA

FRANCIJA

▼M1

CIPER

———————

▼B

LUKSEMBURG

▼M1

MADŽARSKA

NIZOZEMSKA

▼B

AVSTRIJA

▼M1

POLJSKA

SLOVENIJA

▼B

ŠVEDSKA

▼B

PRILOGA V

Več pravic za nekdanje obmejne delavce, ki se vrnejo v državo članico, v kateri so prej opravljali dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe (uporablja se samo, če je na seznamu tudi država članica, v kateri ima sedež pristojni nosilec, odgovoren za stroške storitev, zagotovljene upokojencu v državi članici stalnega prebivališča)

(Člen 28 (2))

BELGIJA

NEMČIJA

ŠPANIJA

FRANCIJA

LUKSEMBURG

AVSTRIJA

PORTUGALSKA

▼B

PRILOGA VI

Identifikacija zakonodaje vrste A, za katero velja posebna koordinacija

(Člen 44 (1))

▼M1

ČEŠKA

Polna invalidska pokojnina za osebe, pri katerih se je popolna invalidnost pojavila pred 18 letom starosti in ki za zahtevano obdobje niso bili zavarovani (člen 42 Zakona o pokojninskem zavarovanju št. 155/1995 Coll.)

ESTONIJA

(a) Invalidske pokojnine, dodeljene pred 1. aprilom 2000 na podlagi Zakona o državnih dodatkih, ki so ohranjene v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju

(b) Državne pokojnine, dodeljene na podlagi invalidnosti v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju

(c) Invalidske pokojnine, dodeljene v skladu z Zakonom o obrambnih silah, Zakonom o policiji, Zakonom o državnem tožilstvu, Zakonom o statusu sodnikov, Zakonom o plačah članov Riigikogu, pokojninah in drugih socialnih jamstvih ter Zakonom o uradnih pravicah predsednika republike

IRSKA

Poglavje 17 dela 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005

GRČIJA

▼B

Zakonodaja v zvezi s sistemom kmetijskega zavarovanja (OGA) po Zakonu št. 4169/1961

▼M1

LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996

FINSKA

Državne pokojnine za osebe, ki se rodijo invalidne ali postanejo invalidi v zgodnjem otroštvu (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007)

Invalidske pokojnine, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007)

ŠVEDSKA

▼B

Dajatve za bolezen, ki so odvisne od višine dohodka in nadomestilo za dejavnost (Zakon 1962:381, spremenjen z Zakonom 2001:489)

▼M1

ZDRUŽENO KRALJESTVO

▼B

(a) Velika Britanija

Oddelki 30A(5), 40, 41 in 68 Zakona o prispevkih in dajatvah 1992.

(b) Severna Irska

Oddelki 30A(5), 40, 41 in 68 Zakona o prispevkih in dajatvah (Severna Irska) 1992.

▼B

PRILOGA VII

SKLADNOST MED ZAKONODAJAMI DRŽAV ČLANIC O POGOJIH V ZVEZI S STOPNJO INVALIDNOSTI

(Člen 46 (3) Uredbe)

BELGIJA

Država članica	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo belgijski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti				
		Splošen sistem	Sistem za rudarje		Sistem za pomorščake	OSSOM
			Splošna invalidnost	Poklicna invalidnost		
FRANCIJA	1. Splošen sistem:					
	— Skupina III (stalna pomoč in postrežba)	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Skupina II	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Skupina I	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	2. Kmetijski sistem					
	— Popolna, splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Dvotretjinska splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Stalna pomoč in postrežba	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	3. Sistem za rudarje:					
	— Delna, splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Stalna pomoč in postrežba	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	4. Sistem za pomorščake:					
	— Splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Stalna pomoč in postrežba	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti

▼B

Država članica	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo belgijski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti				
		Splošen sistem	Sistem za rudarje		Sistem za pomorščake	OSSOM
			Splošna invalidnost	Poklicna invalidnost		
	— Poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
ITALIJA	1. Splošen sistem:					
	— Invalidnost – delavci	Ni skladnosti	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Invalidnost – uslužbenci	Ni skladnosti	Skladnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	2. Sistem za pomorščake:					
	— Nezmožnost za plovbo	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti

▼M1

_____

_____

▼B

FRANCIJA

Država članica	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo francoski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti											
		Splošen sistem			Kmetijski sistem			Sistem za rudarje			Sistem za pomorščake		
		Skupina I	Skupina II	Skupina III	2/3 invalidnost	Popolna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	2/3 splošna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	Poklicna invalidnost	2/3 splošna invalidnost	Popolna poklicna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba
BELGIJA	1. Splošen sistem	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	2. Sistem za rudarje												
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	— Ni skladnosti	– poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti ([2])- Skladnost			
	3. Sistem za pomorščake	Skladnost ([1])	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost ([1])	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost ([1])	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
ITALIJA	1. Splošen sistem												
	— invalidnost – delavci	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	— invalidnost – uslužbenci	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Skladnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti

▼B

Država članica	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih izvajajo francoski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti											
		Splošen sistem			Kmetijski sistem			Sistem za rudarje			Sistem za pomorščake		
		Skupina I	Skupina II	Skupina III	2/3 invalidnost	Popolna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	2/3 splošna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba	Poklicna invalidnost	2/3 splošna invalidnost	Popolna poklicna invalidnost	Stalna pomoč in postrežba
	2. Sistem za pomorščake — nezmožnost za plovbo	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
▼M1 ——— ▼B													

(1) V kolikor je invalidnost, ki jo priznajo belgijski nosilci, splošna invalidnost.
(2) Samo, če belgijski nosilec priznava, da je delavec nezmožen za delo pod zemljo ali na zemlji.
►M1 ——— ◄

▼B

ITALIJA

Država članica	Sistemi, ki jih izvajajo nosilci držav članic, ki so sprejeli odločitev o priznavanju stopnje invalidnosti	Sistemi, ki jih uporabljajo italijanski nosilci, za katere je odločitev obvezujoča v primeru skladnosti		
		Splošen sistem		Uslužbenci
		Pomorščaki Nezmožnost za plovbo	Delavci	
BELGIJA	1. Splošen sistem	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	2. Sistem za rudarje			
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	3. Sistem za pomorščake	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
FRANCIJA	1. Splošen sistem			
	— Skupina III (stalna pomoč in postrežba)	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Skupina II	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— Skupina I	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	2. Kmetijski sistem			
	— popolna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— stalna pomoč in postrežba	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	3. Sistem za rudarje			
	— delna splošna invalidnost	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— stalna pomoč in postrežba	Skladnost	Skladnost	Ni skladnosti
	— poklicna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	4. Sistem za pomorščake			
	— delna splošna invalidnost	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	— stalna pomoč in postrežba	Ni skladnosti	Ni skladnosti	Ni skladnosti
	— poklicna invalidnost			

▼M1

▼M1

PRILOGA VIII

PRIMERI, V KATERIH SE SORAZMERNI IZRAČUN OPUSTI ALI SE NE UPORABLJA

(člen 52(4) in 52(5))

Del 1: Primeri, v katerih se sorazmerni izračun opusti na podlagi člena 52(4)

DANSKA

Vsi zahtevki za pokojnine, omenjeni v Zakonu o socialnih pokojninah, razen za pokojnine, omenjene v Prilogi IX.

IRSKA

Vsi zahtevki za državne pokojnine (prehodno obdobje), državne pokojnine (za katere se plačujejo prispevki), pokojnine za vdove (za katere se plačujejo prispevki) in pokojnine za vdovce (za katere se plačujejo prispevki).

CIPER

Vsi zahtevki za starostne in invalidske pokojnine, pokojnine za vdove in vdovce.

LATVIJA

(a) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996);

(b) Vsi zahtevki za družinske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996; Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

LITVA

Vsi zahtevki za družinske pokojnine državnega socialnega zavarovanja, izračunani na podlagi osnovnega zneska družinske pokojnine (Zakon o pokojninah državnega socialnega zavarovanja).

NIZOZEMSKA

Vsi zahtevki za starostne pokojnine po Zakonu o splošnem starostnem zavarovanju (AOW).

AVSTRIJA

(a) Vsi zahtevki za pravice po Zveznem zakonu z dne 9. septembra 1955 o splošnem socialnem zavarovanju (ASVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene obrtnike (GSVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene kmete (BSVG) in Zveznem zakonu z dne 30. novembra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene v svobodnem poklicu (FSVG).

(b) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004.

(c) Vsi zahtevki za družinske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004, če se ne uporablja povišanje dajatev glede na dodatne mesece zavarovanja na podlagi člena 7(2) Splošnega zakona o pokojninah (APG).

(d) Vsi zahtevki za invalidske in družinske pokojnine avstrijske deželne zdravniške zbornice (Landesärztekammer) na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina).

(e) Vsi zahtevki za podporo za trajno poklicno invalidnost in družinska podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice.

(f) Vsi zahtevki za pravice iz poklicne invalidnosti, pokojnine za vdove in vdovce ter sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A.

POLJSKA

Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, starostne pokojnine po sistemih pokojninskega zavarovanja z vnaprej določenimi pravicami in družinske pokojnine.

PORTUGALSKA

Vsi zahtevki za invalidsko in starostno pokojnino ter družinsko pokojnino, razen v primerih, ko zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji več kot ene države

▼M1

članice, skupaj znašajo 21 ali več koledarskih let, nacionalne zavarovalne dobe skupaj znašajo 20 let ali manj, izračun pa se opravi po členu 11 Uredbe z zakonsko močjo št. 35/2002, z dne 19. februarja, ki opredeljuje pravila za določanje višine pokojnine.

SLOVAŠKA

(a) Vsi zahtevki za družinsko pokojnino (pokojnino za vdove, vdovce in sirote), izračunani v skladu z zakonodajo, veljavno pred 1. januarjem 2004, katerih znesek izhaja iz pokojnine, ki se je predhodno izplačevala umrlemu.

(b) Vsi zahtevki za pokojnine, izračunani na podlagi Zakona št. 461/2003 Coll. o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen.

ŠVEDSKA

Vsi zahtevki za jamstvo pokojnin v obliki starostne pokojnine (Zakon 1998:702) in starostne pokojnine v obliki dodatne pokojnine (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Vsi zahtevki za pokojnine za upokojitev, vdovske dajatve in dajatve za ovdovelost, razen tistih, za katere je v davčnem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali po njem:

(i) zadevna stranka dopolnila zavarovalne dobe oziroma dobe zaposlitve ali prebivanja po zakonodaji Združenega kraljestva in druge države članice eno davčno leto (ali več davčnih let) ni bilo ocenjeno kot leto, ki je podlaga za upravičenost, v smislu zakonodaje Združenega kraljestva;

(ii) bi se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, veljavni v Združenem kraljestvu v obdobju pred 5. julijem 1948, upoštevale pri uporabi člena 52(1)(b) uredbe z uporabo zavarovalnih dob oziroma dob zaposlitve ali prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji druge države članice.

Vsi zahtevki za dodatno pokojnino v skladu z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost (Severna Irska) iz leta 1992.

Del 2: Primeri, v katerih se uporablja člen 52(5)

BOLGARIJA

Starostne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v okviru dela II naslova II Zakonika socialnega zavarovanja.

ESTONIJA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

FRANCIJA

Načrt osnovnega ali dodatnega zavarovanja, pri katerem se dajatve za starost izračunajo na osnovi upokojitvenih točk.

LATVIJA

Starostne pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996, Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

MADŽARSKA

Pokojninske dajatve na podlagi članstva v zasebnih pokojninskih skladih.

AVSTRIJA

(a) Starostne pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004.

(b) Obvezni dodatki na podlagi člena 41 Zveznega zakona z dne 28. decembra 2001 o splošnem plačnem skladu avstrijskih farmacevtov (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich) (BGBl. I, št. 154).

(c) Starostne pokojnine in pokojnine za predčasno upokojitev avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina) in vse pokojninske dajatve avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi dodatne določbe (dodatna ali individualna pokojnina).

(d) Starostna podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice.

▼M1

(e) Dajatve v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A in B, z izjemo zahtevkov za dajatve iz invalidskih pokojnin ter pokojnin za vdove in sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A.

(f) Dajatve socialnih ustanov združene zbornice arhitektov in inženirjev na podlagi Zakona o avstrijski inženirski zbornici (Ziviltechnikerkammergesetzt) iz leta 1993 in statutov socialnih ustanov, razen dajatev na podlagi poklicne invalidnosti in družinskih dajatev, iz nazadnje omenjenih dajatev.

(g) Dajatve v skladu s statutom socialne ustanove Zvezne zbornice poklicnih računovodij in davčnih svetovalcev na podlagi avstrijskega Zakona za poklicne računovodje in davčne svetovalce (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLJSKA

Starostne pokojnine po sistemu vnaprej določenega prispevka.

SLOVENIJA

Pokojnina iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

SLOVAŠKA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

ŠVEDSKA

Pokojnina na podlagi dohodkov in premijska pokojnina (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Stopnjevane pokojninske dajatve, plačane v skladu z oddelkoma 36 in 37 Zakona o nacionalnem zavarovanju (National Insurance Act) iz leta 1965 ter z oddelkoma 35 in 36 Zakona o nacionalnem zavarovanju (Severna Irska) (National Insurance Act (Northern Ireland)) iz leta 1966.

▼B

PRILOGA IX

DAJATVE IN SPORAZUMI, KI OMOGOČAJO UPORABO ČLENA 54

I. **Dajatve iz člena 54(2)(a) Uredbe, katerih višina je neodvisna od dolžine dopolnjenih zavarovalnih dob ali dob prebivanja**

▼M1

BELGIJA

▼B

Dajatve v zvezi s splošnim sistemom invalidskega zavarovanja, posebnim sistemom invalidskega zavarovanja za rudarje in posebnim sistemom za mornarje v trgovski mornarici

Dajatve v zvezi z zavarovanjem v primeru nezmožnosti za delo za samozaposlene

Dajatve v zvezi z invalidnostjo v sistemu socialnega zavarovanja za čezmorska ozemlja in s sistemom invalidskega zavarovanja za bivše zaposlene v Belgijskem Kongu in v Ruandi-Urundiju

▼M1

DANSKA

▼B

Polna danska državna starostna pokojnina, ki so jo osebe pridobile po 10. letih prebivanja in jim je bila pokojnina dodeljena do 1. oktobra 1989

▼M1

IRSKA

Invalidska pokojnina vrste A

GRČIJA

▼B

Dajatve po Zakonu št. 4169/1961 v zvezi s sistemom kmetijskega zavarovanja (OGA)

▼M1

ŠPANIJA

▼B

Pokojnine preživelih oseb, dodeljene po splošnih in posebnih sistemih, razen po posebnem sistemu za javne uslužbence

▼M1

FRANCIJA

▼B

Invalidska pokojnina po splošnem sistemu socialne varnosti ali po sistemu za kmetijske delavce

Vdovska ali vdovska invalidska pokojnina po splošnem sistemu socialne varnosti ali po sistemu za kmetijske delavce, kadar je izračunana na podlagi invalidske pokojnine pokojnega zakonca v skladu s členom 52(1)(a)

▼M1

LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996

NIZOZEMSKA

▼B

Zakon z dne 18. februarja 1966 o invalidskem zavarovanju za zaposlene, spremenjen (WAO)

Zakon z dne 24. aprila 1997 o invalidskem zavarovanju za samozaposlene osebe, spremenjen (WAZ)

Zakon z dne 21. decembra 1995 o splošnem zavarovanju za vzdrževane preživele osebe (ANW)

▼M1

Zakon z dne 10. novembra 2005 o delu in plači glede sposobnosti za delo (WIA).

FINSKA

Državne pokojnine za osebe, ki so invalidi od rojstva ali postanejo invalidi v otroštvu (Zakon o nacionalnih pokojninah 568/2007)

Državne pokojnine in pokojnine pokojnega zakonca, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007)

Dodatni znesek pokojnine za sirote ob izračunu neodvisne dajatve v skladu z Zakonom o državnih pokojninah (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007)

ŠVEDSKA

Švedsko nadomestilo za bolezen, vezano na dohodek, in nadomestilo za izpad dohodka (Zakon 1962:381)

Švedska zajamčena pokojnina in zajamčeno nadomestilo plače, ki sta nadomestila švedsko polno državno pokojnino, določeno v okviru zakonodaje o državnih pokojninah, ki se je uporabljala pred 1. januarjem 1993, in polno državno pokojnino, dodeljeno v okviru prehodnih določb zakonodaje, ki se je uporabljala od tega datuma

▼B

II. **Dajatve iz člena 54(2)(b) Uredbe, katerih višina se določa glede na fiktivno dobo, ki velja za dopolnjena med datumom, ko je nastopil zavarovalni primer, in poznejšim datumom**

▼M1

NEMČIJA

▼B

Invalidske pokojnine in pokojnine preživelih oseb, pri katerih se upošteva prišteta doba Starostne pokojnine, pri katerih se upošteva že pridobljena prišteta doba

▼M1

ŠPANIJA

▼B

Pokojnine za upokojitev ali upokojitev zaradi trajne nezmožnosti (invalidnosti) po posebnem sistemu za javne uslužbence, ki se izplačujejo po naslovu I prečiščenega besedila Zakona o državnih upokojencih, če je bil ob nastopu zavarovalnega primera upravičenec aktivni javni uslužbenec ali je bil obravnavan kot tak; družinske pokojnine in pokojnine preživelih oseb (vdove/vdovci, sirote in starši), ki se izplačujejo po naslovu I prečiščenega besedila Zakona o državnih upokojencih, če je bil ob smrti javni uslužbenec aktiven ali obravnavan kot tak

▼M1

ITALIJA

▼B

Italijanske pokojnine za popolno nezmožnost za delo (*inabilità*)

▼M1

LATVIJA

Pokojnine preživelih oseb, izračunane na podlagi predvidenih zavarovalnih dob (člen 23(8) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996)

LITVA

(a) Državno socialno zavarovanje zaradi nezmožnosti za delo, izplačano po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja

(b) Državne pokojnine preživelih oseb in državne družinske pokojnine iz socialnega zavarovanja, izračunane na podlagi neprimernosti za pokojnino za polni delovni čas pokojnega po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja

LUKSEMBURG

▼B

Invalidske pokojnine in pokojnine preživelih oseb

▼M1

SLOVAŠKA

(a) Slovaške invalidske pokojnine in iz njih pridobljene pokojnine preživelih oseb

(b) Invalidska pokojnina za osebo, ki je postala invalidna, ko je bila vzdrževani otrok, in za katero se vedno šteje, da je dopolnila ustrezno zavarovalno dobo (členi 70(2), 72(3) ter 73(3) in (4) Zakona št. 461/2003 o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen)

FINSKA

▼B

Pokojnine zaposlenih, pri katerih se skladno z nacionalno zakonodajo upoštevajo prihodnje dobe

▼M1

ŠVEDSKA

▼B

Dajatev za bolezen in nadomestilo za dejavnost v obliki zajamčene dajatve (Zakon 1962:381)

Pokojnina preživele osebe, izračunana na podlagi predvidenih zavarovalnih dob (Zakon 2000:461 in 2000:462)

Starostna pokojnina v obliki zajamčene pokojnine, izračunane na podlagi prej upoštevanih predvidenih dob (Zakon 1998:702)

III. **Sporazumi iz člena 54(2)(b)(i) Uredbe, katerih namen je preprečiti, da bi se isto fiktivno obdobje upoštevalo dva- ali večkrat:**

Sporazum o socialni varnosti z dne 28. aprila 1997 med Republiko Finsko in Zvezno republiko Nemčijo

Sporazum o socialni varnosti z dne 10. novembra 2000 med Republiko Finsko in Velikim vojvodstvom Luksemburg

▼M1

Nordijska konvencija o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003

▼M1

PRILOGA X

POSEBNE DENARNE DAJATVE, ZA KATERE SE NE PLAČUJEJO PRISPEVKI

(člen 70(2)(c))

BELGIJA

(a) Dodatek za nadomestilo izpada dohodka (Zakon z dne 27. februarja 1987);

(b) zajamčen dohodek za starejše osebe (Zakon z dne 22. marca 2001).

BOLGARIJA

Socialna starostna pokojnina (člen 89 Zakonika socialnega zavarovanja).

ČEŠKA

Socialni dodatek (Zakonik o državni socialni pomoči št. 117/1995 Sb.).

DANSKA

Stanovanjski stroški za upokojence (Zakon o stanovanjski pomoči posameznikom, prečiščeno besedilo z Zakonom št. 204 z dne 29. marca 1995).

NEMČIJA

(a) Osnovni preživninski dohodek za starejše osebe in osebe z zmanjšano sposobnostjo zaslužka v okviru poglavja 4 zvezka XII Zakonika o socialni varnosti.

(b) Dajatve za kritje preživninskih stroškov v okviru temeljnega zagotavljanja dajatev za iskalce zaposlitve, razen če so v zvezi s temi dajatvami izpolnjene zahteve za upravičenost do začasnega dodatka po prejemu nadomestila za primer brezposelnosti (člen 24(1) zvezka II Zakonika o socialni varnosti).

ESTONIJA

(a) Dodatek za odrasle invalidne osebe (Zakon o socialnih dajatvah za invalidne osebe z dne 27. januarja 1999);

(b) državni dodatek za brezposelnost (Zakon o storitvah trga dela in podpori z dne 29. septembra 2005).

IRSKA

(a) Dodatek za iskalce zaposlitve (del 3 poglavja 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);

(b) državna pokojnina (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 4 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);

(c) pokojnina za vdove in vdovce (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 6 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);

(d) invalidnina (poglavje 10 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);

(e) dodatek za mobilnost (oddelek 61 Health Act 1970 (Zakon o zdravstvu iz leta 1970));

(f) pokojnina za slepe (poglavje 5 dela 3 P zakona o socialni varnosti iz leta 2005).

GRČIJA

Posebne dajatve za ostarele (Zakon 1296/82).

ŠPANIJA

(a) Minimalni zajamčeni dohodek (Zakon št. 13/82 z dne 7. aprila 1982);

(b) denarne dajatve za pomoč starejšim in invalidom, nezmožnim za delo (Kraljevi odlok št. 2620/81 z dne 24. julija 1981);

(c) (i) pokojnine za invalide in upokojence, za katere se ne plačuje prispevkov, ki se zagotavljajo po členu 38(1) prečiščenega besedila Splošnega zakona o socialni varnosti, odobrenega s Kraljevim zakonodajnim odlokom št. 1/1994 z dne 20. junija 1994, in

(ii) dajatve, ki so dodatek zgornjim pokojninam, kot je določeno v zakonodaji Comunidades Autonómas, če ti dodatki ob upoštevanju

▼M1

ekonomskih in socialnih razmer v zadevnih Comunidades Autonómas zagotavljajo minimalni dohodek;

(d) dodatki za spodbujanje mobilnosti in za nadomestilo stroškov prevoza (Zakon št. 13/1982 z dne 7. aprila 1982).

FRANCIJA

(a) Dopolnilni dodatki iz:

(i) Posebnega invalidskega sklada in

(ii) Solidarnostnega sklada za ostarele glede na pridobljene pravice

(Zakon z dne 30. junija 1956, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);

(b) dodatek za odrasle invalide (Zakon z dne 30. junija 1975, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);

(c) posebni dodatek (Zakon z dne 10. julija 1952, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) glede na pridobljene pravice;

(d) starostni solidarnostni dodatek (Odlok z dne 24. junija 2004, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) od 1. januarja 2006.

ITALIJA

(a) Socialne pokojnine za osebe brez lastnih sredstev (Zakon št. 153 z dne 30. aprila 1969);

(b) pokojnine in dodatki za prizadete civilne osebe ali invalide (Zakon št. 118 z dne 30. marca 1971, št. 18 z dne 11. februarja 1980 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);

(c) pokojnine in dodatki za gluhoneme (Zakon št. 381 z dne 26. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);

(d) pokojnine in dodatki za slepe civilne osebe (Zakon št. 382 z dne 27. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);

(e) dodatki k minimalnim pokojninam (Zakon št. 218 z dne 4. aprila 1952, št. 638 z dne 11. novembra 1983 in št. 407 z dne 29. decembra 1990);

(f) dajatve, ki dopolnjujejo invalidske dodatke (Zakon št. 222 z dne 12. junija 1984);

(g) socialna pomoč (Zakon št. 335 z dne 8. avgusta 1995);

(h) socialni dodatek (člen 1(1) in (12) Zakona št. 544 z dne 29. decembra 1988 in nadaljnje spremembe).

CIPER

(a) Socialna pokojnina (Zakon o socialni pokojnini iz leta 1995 (Zakon 25(I)/95) s spremembami);

(b) dodatek za hudo motorično okvaro (sklepi Sveta ministrov št. 38210 z dne 16. oktobra 1992, št. 41370 z dne 1. avgusta 1994, št. 46183 z dne 11. junija 1997 in št. 53675 z dne 16. maja 2001);

(c) posebna pomoč za slepe (Zakon o posebni pomoči iz leta 1996 (Zakon 77(I)/96) s spremembami).

LATVIJA

(a) Državna dajatev socialne varnosti (Zakon o državnih socialnih dajatvah z dne 1. januarja 2003);

(b) dodatek za povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (Zakon o socialni pomoči z dne 1. januarja 2003).

LITVA

(a) Pokojnina iz naslova socialne pomoči (člen 5 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);

(b) dodatek za pomoč (člen 15 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);

(c) povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (člen 7 Zakona o povračilu prevoznih stroškov iz leta 2000).

▼M1

LUKSEMBURG

Dohodek za težko prizadete osebe (člen 1(2) Zakona z dne 12. septembra 2003), razen oseb, ki jim je priznan status invalidnih delavcev in so zaposlene na rednem trgu dela ali v invalidskih delavnicah.

MADŽARSKA

(a) Invalidska renta (dekret št. 83/1987 (XII 27) Ministrskega sveta o invalidski renti);

(b) starostni dodatek, za katerega se ne plačujejo prispevki (Zakon III o ustanovah socialne varnosti in socialnih dajatvah iz leta 1993);

(c) dodatek za prevoz (dekret vlade št. 164/1995 (XII 27) o dodatkih za prevoz za osebe s hudo telesno okvaro).

MALTA

(a) Dopolnilni dodatek (člen 73 Zakona o socialni varnosti (Cap. 318) 1987);

(b) starostna pokojnina (Zakon o socialni varnosti (Cap. 318) 1987).

NIZOZEMSKA

(a) Zakon o dodatku za nezmožnost za delo za mlade invalidne osebe z dne 24. aprila 1997 (Wajong).

(b) Zakon o dodatnih dajatvah z dne 6. novembra 1986 (TW).

AVSTRIJA

Nadomestni dodatek (Zvezni zakon o splošnem socialnem zavarovanju z dne 9. septembra 1955 – ASVG, Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike z dne 11. oktobra 1978 – GSVG in Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za kmete z dne 11. oktobra 1978 – BSVG).

POLJSKA

Socialna pokojnina (Zakon o socialnih pokojninah z dne 27. junija 2003).

PORTUGALSKA

(a) Državna starostna in invalidska pokojnina, za kateri se ne plačujejo prispevki (Uredba z zakonsko močjo št. 464/80 z dne 13. oktobra 1980);

(b) vdovska pokojnina, za katero se ne plačujejo prispevki (Regulativni odlok št. 52/81 z dne 11. novembra 1981);

(c) solidarnostni dodatek za starejše osebe (Uredba z zakonsko močjo št. 232/2005 z 29. decembra 2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo z zakonsko močjo št. 236/2006 z 11. decembra 2006).

SLOVENIJA

(a) Državna pokojnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);

(b) varstveni dodatek (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);

(c) oskrbnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999).

SLOVAŠKA

(a) Prilagoditev pokojnine, ki je bila odobrena pred 1. januarjem 2004, če je to edini vir dohodka;

(b) socialna pokojnina, ki je bila dodeljena pred 1. januarjem 2004.

FINSKA

(a) Stanovanjski dodatek za upokojence (Zakon o stanovanjskem dodatku za upokojence, 571/2007);

(b) nadomestilo za primer brezposelnosti (Zakon o nadomestilih za primer brezposelnosti 1290/2002);

(c) posebna pomoč za priseljence (Zakon o posebni pomoči za priseljence, 1192/2002).

▼**M1**

ŠVEDSKA

(a) Stanovanjski dodatek za prejemnike pokojnin (Zakon 2001:761);

(b) finančna podpora za starejše (Zakon 2001:853).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

(a) Dodatek k državni pokojnini (Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 in Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 (Severna Irska));

(b) dodatki za iskalce zaposlitve odvisni od dohodka (Odlok o iskalcih zaposlitve iz leta 1995 (Severna Irska));

(c) podpora k dohodku (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irska));

(d) dodatek za invalide v zvezi z mobilnostjo (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irska)).

▼M1

PRILOGA XI

POSEBNE DOLOČBE ZA UPORABO ZAKONODAJE DRŽAV ČLANIC

(členi 51(3), 56(1) in 83)

BOLGARIJA

Člen 33(1) bolgarskega Zakona o zdravstvenem zavarovanju se uporablja za vse osebe, za katere je Bolgarija pristojna država članica v skladu s poglavjem 1 naslova III te uredbe.

ČEŠKA

Za namene opredelitve družinskih članov v skladu s členom 1(i) pomeni „zakonec“ tudi registrirane partnerje, kakor so opredeljeni v češkem Zakonu št. 115/2006 Coll. o registrirani izvenzakonski partnerski skupnosti.

DANSKA

1. (a) Pri izračunu pokojnine se po „lov om social pension“ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih po danski zakonodaji dopolni obmejni delavec ali delavec, ki se na Dansko odpravi, da bi tam opravljal delo sezonske narave, obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživeli zakonec, če je bil preživeli zakonec v tem času povezan z zgoraj omenjenim delavcem z zakonsko zvezo brez ločitve od „mize in postelje“ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice. Za namene te točke pomeni „delo sezonske narave“ delo, ki je odvisno od menjave letnih časov in se ponovi vsako leto.

   (b) Pri izračunu pokojnine se po „lov om social pension“ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih je pred 1. januarjem 1984 po danski zakonodaji dopolnila oseba, za katero se ne uporablja točka 1(a), obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživeli zakonec, če je bil preživeli zakonec v tem času s to osebo povezan z zakonsko zvezo brez ločitve od „mize in postelje“ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice.

   (c) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točkama (a) in (b), se ne upoštevajo, če sovpadajo z obdobji, ki se upoštevajo pri izračunu pokojnine, izplačljive zadevni osebi po zakonodaji o obveznem zavarovanju druge države članice, ali z obdobji, v katerih je zadevna oseba prejemala pokojnino po taki zakonodaji. Te dobe pa se upoštevajo, če letni znesek omenjene pokojnine ne dosega polovice osnovnega zneska socialne pokojnine.

2. (a) Ne glede na določbe člena 6 te uredbe so osebe, ki niso opravljale pridobitne dejavnosti v eni ali več državah članicah, upravičene do danske socialne pokojnine le, če so na Danskem stalno prebivale vsaj tri leta, ob upoštevanju starostnih omejitev, določenih v danski zakonodaji. Ob upoštevanju člena 4 uredbe se člen 7 ne uporablja za dansko socialno pokojnino, do katere so upravičene takšne osebe.

   (b) Zgoraj omenjene določbe se ne uporabljajo za danske socialne pokojnine, do katerih so upravičeni družinski člani oseb, ki opravljajo ali so opravljale pridobitno dejavnost na Danskem, ali študenti ali člani njihove družine.

3. Začasne dajatve za brezposelne osebe, ki so bile vključene v sistem „prožne zaposlitve“‘ (ledighedsydelse) (Zakon št. 455 z dne 10. junija 1997), so zajete v poglavju 6 naslova III te uredbe. Za brezposelne osebe, ki odidejo v drugo državo članico, se člena 64 in 65 uporabljata, če ima ta država članica podobne programe zaposlovanja za isto kategorijo oseb.

4. Kadar je prejemnik danske socialne pokojnine upravičen tudi do družinske pokojnine iz druge države članice, se te pokojnine pri izvajanju danske zakonodaje obravnavajo kot dajatve iste vrste v smislu člena 53(1) te uredbe, pod pogojem, da je oseba, katere zavarovalne dobe ali dobe prebivanja se uporabljajo kot osnova za izračun družinske pokojnine, pridobila tudi pravico do danske socialne pokojnine.

NEMČIJA

1. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in točko 1 člena 5(4) Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki prejema polno starostno

▼M1

pokojnino po zakonodaji druge države članice, zaprosi, da se jo obvezno zavaruje po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja.

2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 7(1) in (3) Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki je obvezno zavarovana v drugi državi članici ali prejema starostno pokojnino po zakonodaji druge države članice, vstopi v sistem prostovoljnega zavarovanja v Nemčiji.

3. Za namen dodeljevanja denarnih dajatev po odstavku 47(1) Socialnega zakonika V, odstavku 47(1) zvezka VII Socialnega zakonika in odstavku 200(2) Reichsversicherungsordnung zavarovanim osebam, ki živijo v drugi državi članici, nemški sistemi zavarovanja izračunajo neto plačilo, ki se uporablja za oceno dajatev, kot če bi zavarovana oseba živela v Nemčiji, razen če zavarovana oseba zaprosi za oceno na podlagi neto plačila, ki ga dejansko prejme.

4. Državljani drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Nemčije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje nemškega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.

5. Pauschale Anrechnungszeit (pavšalna doba vštetih zavarovalnih let) v skladu s členom 253 Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika), se določi izključno s sklicevanjem na nemške dobe.

6. Kadar se za ponovni izračun pokojnine uporablja nemška pokojninska zakonodaja, veljavna 31. decembra 1991, se za namene financiranja nemških Ersatzzeiten (nadomestnih dob) uporablja zgolj nemška zakonodaja.

7. Nemška zakonodaja o nesrečah pri delu in poklicnih boleznih, za katere se prejme nadomestilo po Zakonu o pokojninah za tujce, in o dajatvah za zavarovalne dobe, ki se lahko financirajo po Zakonu o pokojninah za tujce na ozemljih, omenjenih iz člena 1(2)(3) Zakona o razseljenih in izgnanih osebah (Bundesvertriebenengesetz), se še naprej uporablja na področju uporabe te uredbe ne glede na določbe iz odstavka 2 Zakona o pokojninah za tujce (Fremdrentengesetz).

8. Za izračun teoretičnega zneska iz člena 52(1)(b)(i) te uredbe v pokojninskih sistemih za svobodne poklice, pristojni nosilec za vsako leto zavarovalne dobe, dopolnjeno po zakonodaji katere koli druge države članice, za osnovo vzame povprečno letno upravičenost do pokojnine, pridobljene s plačevanjem prispevkov v času vključenosti v sistem pristojnega nosilca.

ESTONIJA

Za namene izračuna starševskih dajatev se za dobe zaposlitve v državah članicah razen v Estoniji šteje, da temeljijo na enakem povprečnem znesku socialnega davka, kakor je bil plačan v obdobjih zaposlitve v Estoniji, s katerimi se združijo. Če je bila oseba v referenčnem letu zaposlena zgolj v drugih državah članicah, se za izračun dajatve šteje, da temelji na povprečnem socialnem davku, plačanem v Estoniji med referenčnim letom in porodniškim dopustom.

IRSKA

1. Ne glede na člena 21(2) in 62 te uredbe se za namene izračuna predpisanega predvidenega tedenskega zaslužka zavarovane osebe za dodelitev dajatve za bolezen ali dajatve za brezposelnost po irski zakonodaji, znesek, enak povprečni tedenski plači v navedenem letu za zaposlene osebe, pripiše zaposleni osebi za vsak teden zaposlitvene dejavnosti po zakonodaji druge države članice v predpisanem obdobju.

2. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, Irska za namene oddelka 118(1)(a) Prečiščenega zakona o socialni varnosti (Social Welfare Consolidation Act) iz leta 2005 upošteva vsako dobo, v kateri je bila v zvezi z invalidnostjo, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, oseba obravnavana kot nezmožna za delo po irski zakonodaji.

GRČIJA

1. Zakon št. 1469/84 o prostovoljni vključitvi v sistem pokojninskega zavarovanja za grške državljane in tuje državljane grškega porekla velja za državljane drugih držav članic, osebe brez državljanstva in begunce, kadar je bila zadevna oseba, ne glede na njen kraj stalnega ali začasnega prebivališča,

▼M1

nekoč že obvezno ali prostovoljno vključena v grški sistem pokojninskega zavarovanja.

2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 34 Zakona 1140/1981 lahko oseba, ki prejema pokojnino zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni po zakonodaji druge države članice, zahteva obvezno zavarovanje po zakonodaji, ki jo uporablja sistem kmetijskega zavarovanja (OGA), v kolikor opravlja dejavnost, ki spada v področje uporabe te zakonodaje.

ŠPANIJA

1. Za namene izvajanja člena 52(1)(b)(i) te uredbe se bodo leta, ki delavcu manjkajo do upokojitvene starosti ali starosti, pri kateri je upokojitev obvezna, določena v členu 31(4) prečiščenega besedila Ley de Clases pasivas del Estado (Zakon o državnih upokojencih), upoštevala kot dejanska delovna doba državnega uslužbenca le, če je bil upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada invalidska ali družinska pokojnina, zavarovan po posebnem španskem sistemu za državne uradnike ali če je upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada pokojnina, opravljal dejavnost, zaradi katere je morala biti zadevna oseba obvezno vključena v poseben državni sistem za državne uradnike, oborožene sile ali sodnike, če je dejavnost opravljal v Španiji.

2. (a) Po členu 56(1)(c) te uredbe se izračun teoretične španske dajatve opravi na podlagi dejanskih prispevkov zavarovanca v letih neposredno pred plačilom zadnjega prispevka španskemu sistemu socialne varnosti. Kadar je treba pri izračunu osnovnega zneska za pokojnino upoštevati zavarovalne dobe in/ali obdobja bivanja v skladu z zakonodajo drugih držav članic, se za prej omenjene dobe uporabi osnova za prispevek v Španiji, ki je časovno najbližje referenčnim obdobjem, ob upoštevanju razvoja indeksa drobnoprodajnih cen.

   (b) Znesek izračunane pokojnine se poveča za znesek zvišanj in prevrednotenj, izračunanih za vsako naslednje leto za pokojnine enake narave.

3. Dobe, dopolnjene v drugih državah članicah, ki morajo biti izračunane po posebnem sistemu za državne uradnike, oborožene sile in sodstvo, se za namene člena 56 te uredbe obravnavajo na enak način kot dobe, časovno najbližje dobam, ki jih je oseba dopolnila kot državni uradnik v Španiji.

4. Dodatni zneski na podlagi starosti iz druge prehodne določbe splošnega Zakona o socialni varnosti se uporabljajo za vse upravičence iz uredbe, ki imajo prispevke v svojem imenu po španski zakonodaji pred 1. januarjem 1967; z uporabo člena 5 te uredbe ni mogoče obravnavati zavarovalnih dob, financiranih v drugi državi članici pred omenjenim datumom, kot enake prispevke, plačane v Španiji le za te namene. Za posebni sistem za pomorščake se namesto 1. januarja 1967 uporablja 1. avgust 1970, za posebni sistem socialne varnosti za premogovništvo pa 1. april 1969.

FRANCIJA

1. Državljani drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Francije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje francoskega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po francoskem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.

2. Za osebe, ki so deležne storitev v Franciji v skladu s členi 17, 24 ali 26 te uredbe, ki prebivajo v francoskih departmajih Haut-Rhin (Gornji Ren), Bas-Rhin (Spodnji Ren) ali Moselle (Mozela), storitve, zagotovljene v imenu nosilca druge države članice, ki je odgovorna za kritje njihovih stroškov, vključujejo storitve, ki jih zagotovi splošni sistem zdravstvenega zavarovanja in lokalni sistem obveznega dodatnega zavarovanja Alzacije-Mozele.

3. Francoska zakonodaja, ki se uporablja za osebo, ki opravlja ali je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, za uporabo poglavja 5 naslova III te uredbe, vključuje tako osnovni(-ne) sistem(-e) starostnega zavarovanja kot dodatni(-e) sistem(-e) pokojninskega zavarovanja, v katere je bila vključena zadevna oseba.

CIPER

Za namen uporabe določb členov 6, 51 in 61 te uredbe se teden zavarovanja po zakonodaji Republike Ciper za katero koli obdobje, ki se začne 6. oktobra 1980 ali po tem datumu, določi tako, da se skupni zavarovalni dohodki za ustrezno obdobje delijo s tedenskim zneskom osnovnih zavarovalnih dohodkov za

▼M1

ustrezno leto prispevkov, pod pogojem, da tako določeno število tednov ne preseže števila koledarskih tednov v ustreznem obdobju.

MALTA

Posebne določbe za javne uslužbence

(a) Osebe, zaposlene v skladu z Zakonom o oboroženih silah Malte (poglavje 220 Laws of Malta), Zakonom o policiji (poglavje 164 Laws of Malta) in Zakonom o zaporih (poglavje 260 Laws of Malta), so obravnavane kot državni uslužbenci samo za namene uporabe členov 49 in 60 te uredbe.

(b) Pokojnine, ki se izplačujejo v skladu z zgoraj navedenimi zakoni ali v skladu z Odlokom o pokojninah (poglavje 93 Laws of Malta), so obravnavane kot „posebni sistemi za državne uslužbence“ izključno za namene člena 1(e) uredbe.

NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno zavarovanje

(a) Kar zadeva upravičenost do storitev po nizozemski zakonodaji, so osebe, ki so upravičene do storitev ob uporabi poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe:

(i) osebe, ki se morajo v skladu s členom 2 Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) zavarovati pri ponudniku zdravstvenega zavarovanja, in

(ii) kolikor niso vključeni že v točko (i), družinski člani aktivnega vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, in osebe, ki imajo stalno prebivališče v drugi državi članici in so v skladu z to uredbo upravičene do zdravstvenega varstva v državi njihovega stalnega prebivališča, pri čemer stroške krije Nizozemska.

(b) Osebe iz točke 1(a)(i) morajo v skladu z določbami Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) skleniti zavarovanje s ponudnikom zdravstvenega zavarovanja, osebe iz točke 1(a)(ii) pa se morajo prijaviti pri College voor zorgverzekeringen (odbor za zdravstveno zavarovanje).

(c) Določbe Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) in Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških) o odgovornosti za plačilo prispevkov se uporabljajo za osebe iz točke (a) in njihove družinske člane. V primeru družinskih članov se prispevki obračunajo osebi, od katere izvira pravica do zdravstvenega varstva, razen za družinske člane vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, ki se jim prispevki obračunajo neposredno.

(d) Določbe Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) o prepozni sklenitvi zavarovanja se smiselno uporabljajo v primeru prepozne prijave oseb iz točke 1(a)(ii) pri College voor zorgverzekeringen (odbor za zdravstveno zavarovanje).

(e) Ob upoštevanju člena 11(1), (2), (3) in člena 19(1) Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) so osebe, upravičene do storitev na podlagi zakonodaje države članice, ki ni Nizozemska, s stalnim ali začasnim prebivališčem na Nizozemskem, upravičene do storitev v skladu z zavarovalno polico, ki jo zavarovancem na Nizozemskem zagotavlja ustanova v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, ter do storitev, določenih v Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških).

(f) Za namene členov 23 do 30 te uredbe se (poleg pokojnin, ki so zajete v poglavjih 4 in 5 naslova III te uredbe) kot pokojnine, ki se jih izplača v skladu z nizozemsko zakonodajo, obravnavajo naslednje dajatve:

— pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. januarja 1966 o pokojninah za državne uslužbence in njihove preživele družinske člane (Algemene burgerlijke pensioenwet) (nizozemski Zakon o pokojninah v javni upravi),

— pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. oktobra 1966 o pokojninah za vojaško osebje in njihove preživele družinske člane (Algemene militaire pensioenwet) (Zakon o vojaških pokojninah),

— dajatve v primeru nezmožnosti za delo v skladu z Zakonom z dne 7. junija 1972 o dajatvah v primeru nezmožnosti vojaškega osebja za delo (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Zakon o nezmožnosti vojaškega osebja za delo),

▼M1

— pokojnine, dodeljene v okviru Zakona z dne 15. februarja 1967 o pokojninah za zaposlene pri Nizozemskih železnicah (NV Nederlandse Spoorwegen) in njihove preživele družinske člane (Spoorwegpensioenwet) (Zakon o pokojninah za zaposlene pri železniški družbi),

— pokojnine, dodeljene v okviru Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen (uredbe, ki ureja pogoje za zaposlitev pri Nizozemskih železnicah),

— dajatve, dodeljene upokojenim osebam pred dopolnjeno upokojitveno starostjo 65 let v okviru pokojninskega sistema, ki predhodno zaposlenim osebam zagotavlja dohodek v njihovi starosti, ali dajatve, ki se v primeru prezgodnjega odhoda s trga dela zagotovijo v okviru sistema, ki ga oblikuje država, ali po kolektivni pogodbi za osebe, stare 55 let ali več,

— dajatve, dodeljene vojaškemu osebju in državnim uradnikom v skladu s sistemom v primeru odpusta, upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti zaradi narave dela in v primeru predčasne upokojitve.

(g) Za namene poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe se šteje, da je povračilo dajatev, za katere zahtevki niso bili vloženi, ki ga za primer omejene uporabe storitev zdravstvenega varstva predvideva nizozemski pokojninski sistem, denarna dajatev za bolezen.

2. Uporaba Algemene Ouderdomswet (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju)

(a) Zmanjšanje iz člena 13(1) Algemene Ouderdomswet (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju), se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je prejemnik, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih se lahko ta leta obravnavajo kot zavarovalne dobe:

— stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali

— med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali

— bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se tudi osebe, ki so stalno prebivale ali delale na Nizozemskem v skladu z omenjenimi pogoji le pred 1. januarjem 1957, prav tako obravnavajo kot upravičene do pokojnine.

(b) Zmanjšanje iz člena 13(1) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih oseba med 15. in 65. letom starosti, ki je oziroma je bila poročena, ni bila zavarovana po zgoraj omenjeni zakonodaji, medtem ko je stalno prebivala na ozemlju države članice, razen Nizozemske, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je zakonec te osebe dopolnil po navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala med navedenim časom.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se ta oseba obravnava kot upravičena do pokojnine.

(c) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je zakonec upokojenca, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih bi se mu lahko ta leta obravnavala kot zavarovalne dobe:

— stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali

— med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali

— bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

(d) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih je upokojenčev zakonec med 15. in 65. letom starosti stalno prebival v drugi državi članici, kot je Nizozemska, in ni bil zavarovan po zgoraj omenjeni zakonodaji, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je upokojenec dopolnil po

▼M1

navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala v tem času.

(e) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se ne uporabljajo za obdobja, ki sovpadajo z:

— obdobji, ki se lahko upoštevajo pri izračunu pokojninskih pravic po zakonodaji o starostnem zavarovanju države članice, ki ni Nizozemska, ali

— dobami, za katere je zadevna oseba prejemala starostno pokojnino po takšni zakonodaji.

Dobe prostovoljnega zavarovanja po sistemu druge države članice se za namene te določbe ne upoštevajo.

(f) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se uporabljajo samo, če je zadevna oseba po starosti 59 let šest let stalno prebivala v eni ali več državah članicah in zgolj za toliko časa, kolikor ta oseba stalno prebiva v eni od navedenih držav članic.

(g) Z odstopanjem od poglavja IV AOW je vsaka oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je vključen v sistem obveznega zavarovanja po navedeni zakonodaji, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po navedeni zakonodaji za dobe, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Oseba je do tega še vedno upravičena, če se obvezno zavarovanje zakonca izteče zaradi njegove smrti in če preživeli družinski član prejema le pokojnino po Algemene nabestaandenwet (nizozemska zakonodaja o splošnem zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov).

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po AOW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

(h) Upravičenost iz točke 2(g) se ne prizna osebam, zavarovanim po zakonodaji druge države članice o družinskih pokojninah ali dajatvah.

(i) Vsakdo, ki želi skleniti prostovoljno zavarovanje po točki 2(g), mora zanj zaprositi pri banki socialnega zavarovanja (Sociale Verzekeringsbank) najpozneje eno leto po datumu izpolnitve pogojev za vključitev.

3. Uporaba Algemene nabestaandenwet (ANW) (nizozemski Splošni zakon o zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov)

(a) Kadar je preživeli zakonec po Algemene Nabestaandenwet (ANW) (Splošni zakon o preživelih svojcih) v skladu s členom 51(3) te uredbe upravičen do družinske pokojnine, se navedena pokojnina izračuna v skladu s členom 52(1)(b) te uredbe.

Za uporabo teh določb se zavarovalne dobe pred 1. oktobrom 1959 obravnavajo tudi kot zavarovalne dobe, dopolnjene po nizozemski zakonodaji, če je v teh obdobjih zavarovana oseba po dopolnjenem 15. letu:

— stalno prebivala na Nizozemskem ali

— med stalnim prebivanjem v drugi državi članici bila zaposlena na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali

— bila zaposlena v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

(b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točko 3(a) in ki sovpadajo z dobami obveznega zavarovanja, dopolnjenimi po zakonodaji druge države članice, se pri družinski pokojnini ne upoštevajo.

(c) Za namene člena 52(1)(b) te uredbe se kot zavarovalne dobe upoštevajo zgolj zavarovalne dobe, dopolnjene v skladu z nizozemsko zakonodajo po dopolnjenem 15. letu starosti.

(d) Z odstopanjem od člena 63a(1) ANW je oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je obvezno zavarovan po ANW, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po tej

▼M1

zakonodaji, pod pogojem, da je takšno zavarovanje že začelo teči z dnem začetka uporabe te uredbe, vendar zgolj za obdobja, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Ta upravičenost preneha na dan izteka obveznega zavarovanja zakonca po ANW, razen če zakončevo obvezno zavarovanje preneha zaradi njegove smrti in če preživeli družinski član prejema le pokojnino po ANW.

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po ANW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

4. Uporaba nizozemske zakonodaje o nezmožnosti za delo

(a) Kadar je v skladu s odstavkom 51(3) te uredbe zadevna oseba upravičena do nizozemske dajatve za invalidnost, se znesek iz člena 52(1)(b) te uredbe za izračun navedene dajatve določi:

(i) kadar je oseba pred pojavom nezmožnosti za delo opravljala zaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(a) te uredbe:

— v skladu z določbami Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) (Zakon o nezmožnosti za delo), če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. januarjem 2004, ali

— v skladu z določbami Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) (Zakon o delu in dohodku glede na delovno zmožnost), če je nezmožnost za delo nastopila 1. januarja 2004 ali kasneje.

(ii) kadar je v skladu z določbami, določenimi v Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) (Zakon o zavarovanju samozaposlenih za primer nezmožnosti za delo), zadevna oseba pred nastopom nezmožnosti za delo nazadnje opravljala samozaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(b) te uredbe, če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. avgustom 2004.

(b) Pri izračunu dajatev v skladu z WAO, WIA ali WAZ nizozemske nosilci upoštevajo:

— dobe plačane zaposlitve in dobe, ki se obravnavajo kot take, dopolnjene na Nizozemskem pred 1. julijem 1967,

— zavarovalne dobe, dopolnjene po WAO,

— zavarovalne dobe, ki jih zadevna oseba dopolni po 15. letu starosti po Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) (Splošni zakon o nezmožnosti za delo), če te ne sovpadajo z zavarovalnimi dobami, dopolnjenimi po WAO,

— zavarovalne dobe, dopolnjene po WAZ,

— zavarovalne dobe, dopolnjene po WIA.

AVSTRIJA

1. Za namene pridobitve dobe v pokojninskem zavarovanju se šolanje v šoli ali primerljivi izobraževalni ustanovi v drugi državi članici obravnava kot enakovredno šolanju v šoli ali izobraževalni ustanovi v skladu s členoma 227(1)(1) in 228(1)(3) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členom 116(7) Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členom 107(7) Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za kmete), če je za zadevno osebo kdaj veljala avstrijska zakonodaja, ker je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in so plačani posebni prispevki, določeni v členu 227(3) ASVG, členu 116(9) GSVG in členu 107(9) BSGV za dokup takih izobraževalnih obdobij.

2. Za izračun sorazmerne dajatve iz člena 52(1)(b) te uredbe se posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatne dajatve za rudarje po avstrijski zakonodaji ne upoštevajo. V teh primerih se sorazmerna dajatev,

▼M1

izračunana brez teh prispevkov, po potrebi poveča za nezmanjšana posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatno dajatev za rudarje.

3. Kadar so bile v skladu s členom 6 te uredbe nadomestne dobe dopolnjene po avstrijskem sistemu pokojninskega zavarovanja, vendar ne morejo biti osnova za izračun v skladu s členoma 238 in 239 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členoma 122 in 123 Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členoma 113 in 114 Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (Zakon o socialni varnosti za kmete), se za dobe varstva otrok uporabi osnova za izračun v skladu s členom 239 ASVG, členom 123 GSVG in členom 114 BSVG.

FINSKA

1. Za določitev upravičenosti in za izračun zneska finske nacionalne pokojnine v skladu s členi 52 do 54 te uredbe se pokojnine, pridobljene po zakonodaji druge države članice, obravnavajo na enak način kot pokojnine, pridobljene po finski zakonodaji.

2. Kadar se za izračun dohodka za fiktivno dobo po finski zakonodaji o pokojnini, vezani na zaslužek, uporablja člen 52(1)(b)(i) te uredbe in je zadevna oseba dobe pokojninskega zavarovanja na podlagi zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti med delom referenčnega obdobja po finski zakonodaji pridobila v drugi državi članici, je dohodek za fiktivno dobo enak vsoti dohodkov, pridobljene med delom referenčnega obdobja na Finskem, deljeni s številom mesecev, pridobljenih na Finskem v referenčnem obdobju, za katere se prizna zavarovalna doba.

ŠVEDSKA

1. Kadar se dodatek za starševski dopust izplača v skladu s členom 67 te uredbe družinskemu članu, ki ni zaposlen, se ta dodatek izplača v višini, ki ustreza osnovni ali najnižji stopnji.

2. Za namen izračuna dodatka za starševski dopust v skladu z odstavkom 6 poglavja 4 Zakona o zavarovanju (Lag (1962:381) om allmän försäkrings) se za osebe, upravičene do dodatka za starševski dopust v zvezi z zaposlitvijo, uporablja naslednje:

   Za starša, katerega dohodek, na podlagi katerega je upravičen do dajatve za bolezen, se izračuna na podlagi dohodka od redne zaposlitve na Švedskem, se zahteva, da je zavarovan za omenjeno dajatev za bolezen nad najnižjo stopnjo vsaj 240 zaporednih dni pred rojstvom otroka, šteje za izpolnjeno, če je ta oseba v navedenem obdobju prejemala dohodke od redne zaposlitve v drugi državi članici, ki ustrezajo zavarovanju nad najnižjo stopnjo.

3. Določbe te uredbe o seštevanju zavarovalnih dob in dob prebivanja se ne uporabljajo za prehodne določbe v švedski zakonodaji o upravičenosti do zajamčene pokojnine v primeru oseb, ki so bile rojene leta 1937 ali prej in so pred vložitvijo zahtevka za pokojnino določeno obdobje imele stalno prebivališče na Švedskem (Zakon 2000:798).

4. Za izračun dohodka za nadomestilo za čas bolezni, vezano na fiktivni dohodek, ter nadomestilo za dejavnost, vezano na dohodek, v skladu s poglavjem 8 Lag (1962:381) om allmän försäkrings (Zakon o nacionalnem zavarovanju), se uporablja naslednje:

   (a) kadar je za zavarovano osebo v referenčnem obdobju veljala tudi zakonodaja ene ali več drugih držav članic na osnovi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba, se šteje, da dohodek v zadevni(-h) državi(-ah) članici(-ah) ustreza zavarovančevemu povprečnemu bruto dohodku na Švedskem v delu referenčnega obdobja v tej državi, ki se izračuna tako, da se dohodek na Švedskem deli s številom let, v katerih je bil ta dohodek pridobljen;

   (b) kadar so dajatve izračunane v skladu s členom 46 te uredbe in osebe niso zavarovane na Švedskem, se referenčno obdobje določi v skladu z odstavkoma 2 in 8 poglavja 8 navedenega zakona, kot da bi bile zadevne osebe zavarovane na Švedskem. Kadar zadevna oseba v skladu z Zakonom o starostni pokojnini, vezani na dohodek (1998:674), v tem obdobju nima dohodkov, ki bi ji zagotavljali pravico do pokojnine, se za začetek referenčnega obdobja lahko določi predhodni datum, ko je zavarovanec imel dohodek iz pridobitne dejavnosti na Švedskem.

5. (a) Za namen izračuna fiktivne vrednosti za družinsko pokojnino, vezano na dohodek (Zakon 2000:461), se v primeru, da ni izpolnjen pogoj iz

▼M1

švedske zakonodaje za upravičenost do pokojnine glede vsaj treh od petih koledarskih let pred smrtjo zavarovanca (referenčno obdobje), v enaki meri, kot če bi bile dopolnjene na Švedskem, upoštevajo tudi zavarovalne dobe, dopolnjene v drugih državah članicah. Šteje se, da zavarovalne dobe v drugih državah članicah temeljijo na povprečni švedski pokojninski osnovi. Če ima zadevna oseba na Švedskem zgolj eno leto s pokojninsko osnovo, se vsaka zavarovalna doba v drugi državi članici obravnava, kot da predstavlja enak znesek.

(b) Če zahteva v švedski zakonodaji za pokojninska sredstva glede vsaj dveh od štirih let neposredno pred smrtjo zavarovane osebe (referenčno obdobje) ni izpolnjena in so bile zavarovalne dobe med referenčnim obdobjem dopolnjene v drugi državi članici, se za izračun nacionalnih pokojninskih sredstev za vdovsko pokojnino, povezano s smrtjo 1. januarja 2003 ali po tem datumu, navedena koledarska leta obravnavajo kot temelječa na enakih pokojninskih sredstvih kot švedsko leto.

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Kadar je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva oseba lahko upravičena do starostne pokojnine, če:

(a) se prispevki nekdanjega zakonca upoštevajo, kot če bi bili lastni prispevki te osebe, ali

(b) ustrezne pogoje glede prispevkov izpolnjuje zakonec ali nekdanji zakonec te osebe, se pod pogojem, da zakonec ali nekdanji zakonec opravlja oziroma je opravljal zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in je zanj veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, za določitev upravičenosti po zakonodaji Združenega kraljestva vedno uporabljajo določbe poglavja 5 naslova III te uredbe. V tem primeru se sklicevanja na „zavarovalne dobe“ v omenjenem poglavju 5 razlagajo kot sklicevanja na zavarovalne dobe, ki jih dopolni:

(i) zakonec ali nekdanji zakonec, kadar zahtevek vloži:

— poročena ženska ali

— oseba, katere zakon je prenehal drugače kot s smrtjo zakonca, ali

(ii) prejšnji zakonec, če zahtevek vlaga:

— vdovec, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičen do dodatka za ovdovelega starša, ali

— vdova, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičena do dodatka ovdovele matere, ovdovelega starša ali vdovske pokojnine, ali je upravičena le do starostne vdovske pokojnine, izračunane v skladu s členom 52(1)(b) te uredbe; za ta namen pomeni „starostna vdovska pokojnina“ vdovsko pokojnino, ki se izplača po znižani stopnji v skladu z oddelkom 39(4) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.

2. Za namene uporabe člena 6 te uredbe za določbe, ki urejajo upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, dodatka za negovalca in nadomestila za invalidne osebe, se dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene na ozemlju države članice, ki ni Združeno kraljestvo, upoštevajo, kolikor je to potrebno za izpolnitev pogojev v zvezi z zahtevanim obdobjem prisotnosti v Združenem kraljestvu pred dnem, ko prvič nastopi upravičenost do zadevne dajatve.

3. Za namene člena 7 te uredbe se v primeru denarnih dajatev za invalidnost, starost ali za preživele osebe, pokojnin zaradi nesreč pri delu ali poklicnih bolezni in pomoči ob smrti vsak upravičenec po zakonodaji Združenega kraljestva, ki začasno prebiva na ozemlju druge države članice, med tem bivanjem obravnava, kot da bi stalno prebival na ozemlju te druge države članice.

4. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, za namene oddelka 30A (5) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992 Združeno kraljestvo upošteva vsako dobo, v kateri je zaradi nezmožnosti za delo oseba prejemala:

(i) denarne dajatve za bolezen oziroma plačo namesto njih ali

▼M1

(ii) dajatve v smislu poglavij 4 in 5 naslova III te uredbe, odobrene zaradi invalidnosti, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile to dobe dajatev za kratkoročno nezmožnost za delo, izplačanih v skladu z oddelki 30A (1)–(4) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.

Pri uporabi te določbe se upoštevajo zgolj dobe, v katerih je bila oseba nezmožna za delo v smislu zakonodaje Združenega kraljestva.

5. (1) Pri izračunu faktorja zaslužka za določitev upravičenosti do dajatev po zakonodaji Združenega kraljestva se za vsak teden, med katerim je za zaposleno osebo veljala zakonodaja druge države članice in ki se je začel med ustreznim dohodninskim letom v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, zadevna oseba obravnava, kot da je plačevala prispevke kot zaposlen prejemnik dohodkov ali imela dohodke, za katere je plačevala prispevke na podlagi zaslužka, ki ustreza dvema tretjinama zgornje meje zaslužka za navedeno leto.

(2) Za namene člena 52(1)(b)(ii) te uredbe, če:

(a) v katerem koli dohodninskem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba, dopolnila zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja izključno v državi članici, ki ni Združeno kraljestvo, in je posledica uporabe točke 5(1) zgoraj ta, da se navedeno leto šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se za to osebo šteje, da je bila v navedenem letu v drugi državi članici zavarovana 52 tednov;

(b) se katero koli dohodninsko leto, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, ne šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, dopolnjene v tem letu, ne upoštevajo.

(3) Za pretvorbo faktorja dohodka v zavarovalne dobe se faktor dohodka, dosežen v ustreznem dohodninskem letu v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, deli s spodnjo mejo dohodka za navedeno leto. Rezultat je izražen kot celo število, preostanek se zanemari. Tako izračunano število se obravnava, kot da predstavlja število tednov zavarovanja, dopolnjenih po zakonodaji Združenega kraljestva v navedenem letu, pod pogojem, da takšno število ne presega števila tednov, v času katerih je v navedenem letu za osebo veljala ta zakonodaja.